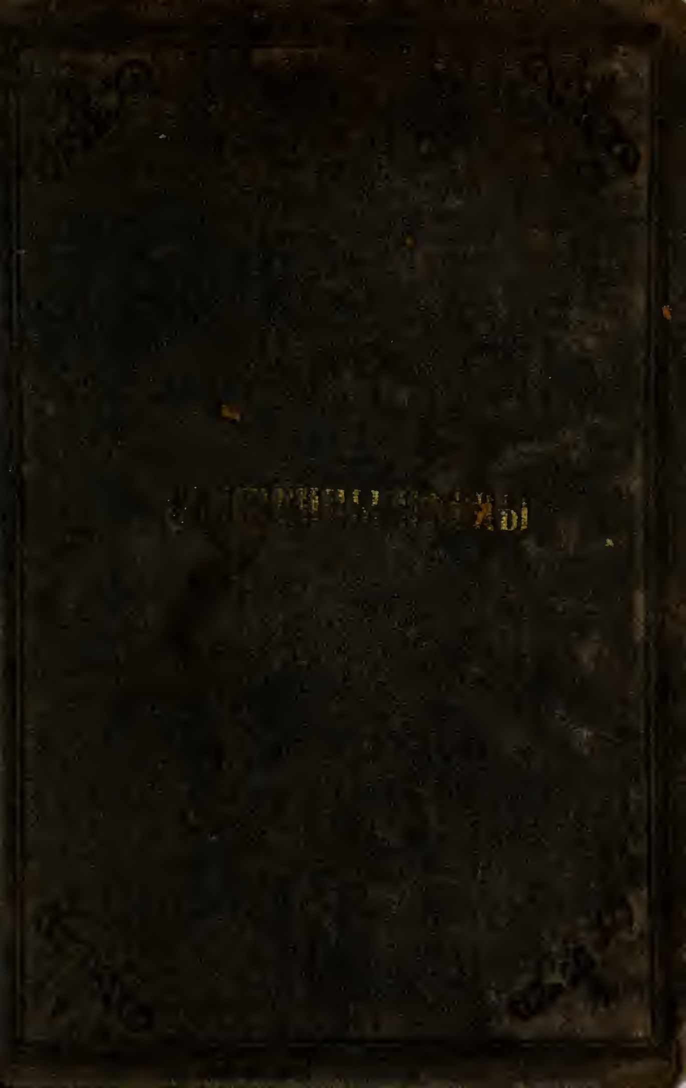

Russian hymns.

СВЯЩЕННЫ ПѢСНИ.

Holy Hymns

ЦАРИГРАДЪ,

Constantinople

Въ Печатницѫ-тѫ на А. Х. Бояджіана.

Printing House of A H Boyajian

1872.

СВЯЩЕННЫ ПѢСНИ.

ХВАЛЕНІЯ БОГУ.

1 *Божіи-тѣ съвършенства.* (8, 7.)

1 Отче, Сыне, Святый Душе!
Троица си, Богъ единъ;
Вездѣсѫщный, всемогущій,
Вседържавный Властелинъ.
Отъ рѫкѫ-тѫ ти създани,
Твари смы твои и ный;
Пріими отъ насъ хваленія
Съ искренны-тѣ ни пѣсни.

2 Божество-то ти всеславно
Минува прѣдѣлы-тѣ
На всемірно-то пространство
И присѫтствува вездѣ.
Съ мудрость-тѫ си беспрѣдѣлнѫ
Знаешь все отъ вѣкове:
Всяка мысьль е съзрѣна,
Всяко дѣло явно е.

3 Съ любовь-тѫ си съвършеннѫ
Любишь все що си създалъ:
Милость-тѫ своѭ бескрайнѫ
Ты къмъ насъ си показалъ.
Нека всичко-то създаніе
Тебѣ дава похвалѫ,
Тебѣ и да сѫ прѣданы
Вѣчно всичкы-тѣ сърдца.

2 *Отъ 100-ный Псаломъ.* (11, 8.)

1

Въспѣйте на Господа, всичка земя:
Той насъ направи, а не ный.
Дойдѣте прѣдъ него сега съ веселбѫ;
Бѫдѣте му вѣрни раби.

2

Съсърадость влѣзнѣте въ Господній-тъ храмъ;
Тамъ жъртвы да ся принесѫтъ:
Богъ нашъ милость-тѫ си показува тамъ,
И славнѫ-тѫ си благодать.

3

Той наши-тѣ грѣхове е опростилъ,
Бесчисленны-тѣ ни злины;
И неговы люди е насъ сътворилъ,
И овцы на паствѫ-тѫ си.

4
За то ще го хвалимъ ный съ радостенъ гласъ;
Съсъ искренность, страхъ и любовь:
Господня-та благость и милость къмъ насъ
Прѣбѫдва во вѣкы вѣковъ.

3 *Отъ 100-ный Псаломъ.* (8.)

1 Съсъ страхъ прѣдъ Божій-тъ прѣстолъ
Народи, съберѣте ся;
Нека плачевна-та юдоль
Въздава съ гласъ хваленія.

2 Богъ нашъ единъ е Іеова̀,
Който отъ пьрсть е насъ създалъ;
Животъ и всичко, всякога,
Съ бескрайнѫ милость намъ е далъ.

3 Ный негови смы людіе,
Овцы на паствѫ-тѫ му смы;
Въ кошарѫ-тѫ ны той пріе,
Когато ный ся скытахмы.

4 При двери-тѣ на твой-тъ храмъ
Ный съ радостъ ще ся съберемъ,
И съ непрѣстанны пѣсни тамъ
Хваленія ще принесемъ.

5 Бескрайна като вѣчность-та,
Бескрайна е твоя-та власть;
Твоя-та славна истинна
И любовь-та твоя къмъ насъ.

4 *Богослуженіе.* (8.)

1 Народи, поклонѣте ся
На Бога общій Господарь.
Познайте вси Създателя,
Всесилный-тъ надъ всичкы Царь.

2 Той самъ чудесно отъ прьсть-тѫ
Насъ человѣцы е създалъ;
Да ны искупи отъ смьрть-тѫ,
Любезный-тъ си Сынъ е далъ.

3 Власть-та му беспрѣдѣлна е,
И любовь-та му нѣма край,
И слово-то му истинно;
Во вѣкъ вѣковъ ще то да трае.

4 Съсъ благодарственны пѣсни,
Къмъ тебе ще въздигнемъ гласъ;
Съсъ насъ земни языци вси,
Ще хвалятъ Тебе, Боже нашъ.

5 *Царю нашъ всесилный.* (6, 4.)

1 Царю нашъ всесилный,
Въ помощь сега да си
Въ твоѭ хвалѫ:
Творче на всичкы-тѣ,
Боже на силы-тѣ,
Ты и владѣтель си
Намъ за всегда.

2 Іисусе Господи,
Къмъ насъ Ты приближи,
Слушай ты насъ.
Силна-та ти ржка
Помощь да ни е тя,
Надежда намъ всегда
Ты славный Спасъ.

3 Ты слово Божіе
Мечъ-тъ си прѣпаши,
Острый си мечъ,
Вразы-тѣ порази,
Насъ просты умудри,
И обличи да не
Съгрѣшимъ вечь.

4 Ты Утѣшителю,
Вѣрный Свидѣтелю,
Влѣзь ты у насъ;
Ты силный Духъ Святый,
Сърдца ни освяти,
Насъ слабы укрѣпи
На всякой часъ.

5 Троице Святая
Единосжщная,
Тебѣ хвала!
Дай ни да гледамы
Твое величіе
И пѣснопѣемъ вси
Прѣзъ вѣчность-тж.

6 *Славословѣте Господа.* (8, 6.)

1 Славословѣте Господа;
Благъ е и пълнъ съ любовь,
И милость-та му за всегда
Прѣбѫдва въ вѣкъ вѣковъ.

2 Обиколихѫ мя врази;
Що ще ми стори врагъ?
Тѣ много бѣхѫ кат' пчелы
Но Господь бѣше благъ.

3 Що ще ми стори человѣкъ?
Призвахъ азъ Господа:
Помощникъ мой е той во вѣкъ
За то не ся боѭ.

4 Той ми быде спасеніе;
Господня-та рѫка
За помощь-тѫ ми ся прострѣ,
Сторѝ силны дѣла.

5 Сила моя и пѣніе
Е Господь за всегда;
Той ми быде спасеніе,
Ще ся развеселѭ.

6 Славословѣте Господа
Благъ е и пълнъ съ любовь;
И милость-та му за всегда
Прѣбѫдва въ вѣкъ вѣковъ.

7 *Величіе Божіе.* (8, 6.)

1 Великъ си, о Създателю,
И беспрѣдѣленъ си;
И съ ревность Богу нашему
Покланямы ся ный.

2 Отъ вѣка, Боже, утвърденъ
Быде прѣстолъ-тъ ти,
Кога ни слънце е было̀,
Ни мѣсецъ, ни звѣзды.

3 Ный всинца ся строшавамы
И гынемъ чрѣзъ смърть-тѫ;
Ты, Господи, безсмъртенъ си,
Живѣешь за всегда.

4 За теб' все настоящо е
Прѣзъ всичкы вѣкове:
За теб' ни ветхо, Господи,
Ни ново нѣщо е.

5 Тозь нашъ животъ прѣпълненъ е
Съ бесчисленны бѣды,
И тежкы попеченія,
И грыжы суетны.

6 Върви твое-то щѣніе
Спокойно и наредъ,
И носи въ испълненіе
Благый-тъ твой съвѣтъ.

7 Великъ си, о Създателю!
И беспрѣдѣленъ си;
И съ ревность Богу нашему
Покланямы ся ный.

8 *Подражаніе на 19 Псаломъ.* (8.)

1 Твоѭ-тѫ славѫ небеса
Показватъ ясно, Господи;
Теб' хвалятъ слънце и луна,
И съ тѣхъ бесчислины звѣзды.

2 День слово казува на день,
И нощь на нощь, и тѣхный гласъ
Въ уши-тѣ ни е впечатлѣнъ,
И теб' показува на насъ.

3 По ясно още, Господи,
Въ твое-то откровеніе
Твоѭ-тѫ славѫ видимъ ный
И наше-то спасеніе.

4 Дѣла-та ти, безъ да ся спрѫтъ,
Изричатъ всякѫдѣ хвалѫ;
Тъй тича около свѣтъ-тъ
Твоя-та славна истина.

5 И нѣма слово-то твое
Въ теченье-то си да стои
Додѣ съ благословеніе
Вси-тѣ народы посѣти.

6 Источниче на благодать,
Слънце на правдѫ, о Христе,
Законъ-тъ твой е правъ и святъ;
Бѫди намъ просвѣщеніе.

7 Отъ устны-тѣ ни всяка рѣчь,
Сърдечны-тѣ ни мысли вси
Угодны нека сѫ прѣдъ теб',
О крѣпкый Боже, Господи.

9 *Царува Господь.* (8.)

1 Царува Господь Іеова,
Прѣстолъ-тъ му възвышенъ е;
И неговы-тѣ облѣкла
Сѫ свѣтлость и величіе.

2 Божя-та слава е во вѣкъ
И толко силно тя бльщи,
Око на смъртенъ человѣкъ
Не може неѭ да стьрпи.

3 Гърмежь-тъ на онѫзь рѫкѫ
Съсъ страхъ допълня всичкый свѣтъ:
За варденье на правдѫ-тѫ
Неговъ-тъ гнѣвъ и сѫдъ стоятъ.

4 Прѣзъ древни неговы дѣла
Прѣмудрость-та му ся яви;
Лукавы намѣренія,
Кроежи адскы той смути.

5 Всесилна и прострѣна е
Ржка-та на Сіонскый Царь,
И ще испълни волѭ-тѫ
На тозь всемірный Господарь.

6 Властитель славенъ както е,
Крѣпкый Израилевъ, Богъ Творецъ,
Може ли да ся наречѐ
Пріятель мой и мой Отецъ?

7 Ей, Той ми вѣрно обѣща,
И знамъ че вѣренъ ще стои:
Ты вѣчно, о душе моя,
Сърдечно Господа хвали.

10 *Всевидящій Богъ.* (11).

1

О Боже великый вездѣсѫщный царь
На всичкѫ вселеннѫ всеблагъ Господарь,
Въ тозь міръ кат' владѣтель управяшь Ты все,
Прѣстолъ най величественъ ти е небе.

2

Прѣдъ тебе е тьмна-та нощь като день,
И най черный-тъ мракъ е съ блѣскъ освѣщенъ,
Ты бдишь неуморно деня и нощя
Върхъ всяко създаніе въ небе и въ земѭ.

3

Прѣдъ теб' сьмь и азъ съвършенно познатъ;
Ты видишь стези-тѣ ми въ кой пѫть врвятъ,
И все що азъ вършѫ скрышно на самѣ,
И словомъ и дѣломъ теб' явно е все.

4

Какъвъ щѫ отвѣтъ азъ на тебе да дамъ?
Всевидящій Боже, треперѭ отъ срамъ
За вси-тѣ си грѣшны и стидны дѣла,
За тайны-тѣ похоты мои въ плъть-тѫ.

5

Дано азъ да помнѭ най живо всегда
Че ты си навсѫдѣ съсъ мен' въ тѫзь земѭ.
За теб' да размыслямъ нощя на легло,
Кога сьмь прѣльстванъ отъ грѣхъ и тегло.

6

Дано съ теб' да свършѫ и земный си пѫть,
И съ радость да вкусѭ горчивѫ-тѫ смьрть,
Въ день сѫдный да стоіѫ отъ десно ты дай,
И съ теб' да прѣбѫдвамъ до вѣка у Рай.

11 *90-ый Псаломъ.* (8.)

1 Изъ родъ и въ родъ, о Господи,
Прибѣжище намъ былъ си Ты;
Ты покрывъ и стѣна отъ вредъ,
Надежда наша за напрѣдъ.

2 Подъ сѣнкѫ-тѫ на твой прѣстолъ
Живѣемъ тука въ тойзи долъ,
Държавна-та твоя рѫка
Държи ны въ безопасность-тѫ.

3 Земя-та и вселенная
Додѣ ся не създаде тя,
Отъ вѣка и до вѣка си
Богъ истый и прѣдвѣчный Ты.

4 Прѣдъ тебе тысяща лѣта
Кат' единъ вечеръ краткы сѫ:
И бърже тѣ ще прѣлѣтятъ,
Кат' нощнѫ стражѫ прѣдъ день-тъ.

5 Порой-тъ на годины-тѣ
Завлича человѣцы-тѣ;
И ся забравятъ, както сънъ
Забравя ся кат' стане день.

6 Изъ родъ и въ родъ, о Господи,
Прибѣжище намъ былъ си Ты,
Бѫди ни Вождь прѣзъ тозь животъ,
Жилище намъ отъ родъ и въ родъ.

ІИСУСЪ ХРИСТОСЪ.

12 *Іисусово-то име.* (Особ.)

1 *Іисусъ!* О колко сладко е
Въ уши-тѣ ни туй име!
Ни на земіѫ, ни на небе,
По драго име нѣма.
Обычамы
Да славимы
Царя нашъ Іисуса;
Че нѣма вредъ
По всичкый свѣтъ
По драго, сладко име.

2 Туй име дадено Христу
Чрѣзъ ангелскый вѣститель
Прѣди рожденіе-то му,
Показа го Спаситель.
Обычамы, и пр.

3 Когато ся распнѫ за насъ
Надъ крьстъ-тъ му писахѫ,
"Той е *Іисусъ*," и съ туй го Спасъ
На всичкы показахѫ.
Обычамы, и пр.

4 И както въ тозъ плачевенъ долъ
За насъ станѫ той ратай,
За насъ пакъ нынѣ на прѣстолъ
Сѣди *Іисусъ* Ходатай.
Обычамы, и пр.

13 *Рождение-то Христово.* (Особ.)

1 Тиха нощь! свята нощь!
Всичка земя
Е въ тишинѫ;
Виждь! Виѳлеемска-та свѣтла звѣзда
Мудры-тѣ кани отъ чуждѫ странѫ,
Дѣто Христосъ ся роди.

2 Тиха нощь! свята нощь!
Пѣсень сега
На похвалѫ
Ангели пѣѭтъ съсъ радостенъ гласъ!
Вѣсть за спасенье доносятъ до насъ,
Ето Спаситель дойде!

3 Тиха нощь! свята нощь!
Всичка земя!
Пѣй съ веселбѫ;
Богу во вышни-тѣ да ся даде
Слава и почетъ; отъ всякѫдѣ пѣй;
Миръ за всегда на земли!

14 *Пѣснь на Рождество.* (8.)

1 На радость вси да бѫдемъ днесь;
Прѣдвѣчный става человѣкъ.
Младенецъ на свѣта дойде,
Творецъ Вселенскый прѣжде вѣкъ.

2 Небе управя и земѭ,
Властитель, мощный Господарь,
Вселеннѫѭ дьржи въ рѫкѫ,
Подвластна му е всяка тварь.

3 Той Царь и Богъ, и въ рабый зракъ,
На все добро е изворъ той,
Спаситель милостивъ и благъ,
Ходатай міра, Господь мой.

15 *О Радостенъ день.* (5, 6, 9.)

1 О радостенъ день!
Богъ Спасъ нашъ въплътенъ
Царя нашъ нека днесь поздравимъ;
Царь нашъ ся роди,
Между насъ ся яви,
Да пѣемъ и да ся веселимъ.

2 Христосъ, Богъ и Царь,
Той е нашъ Господарь;
Прославѣте го ангели вси;
И ный купно съ васъ
Ще зовемъ съ веселъ гласъ:
"Слава Вышнему, миръ на земли!"

3 Весъ міръ, въ тойзи день,
День честитъ и блаженъ,
Съсъ тържественнѫ радость ликуй;
Хвалѫ да дадемъ,
Вѣрни вси да зовемъ:
"Аллилуя Іисусу Царю!"

16 *Смърть-та и въскрьсеніе-то Христово.* (8, и 8 реда.)

1 Умрѣ Спаситель нашъ, умрѣ!
Плачатъ Сіонскы дъщери;
Земя-та страшно ся тресѐ,
И слънце-то тьма покры.
Сълзы пролѣй за него ты;
Товаръ-тъ ти е той поелъ,
И зарадь грѣхове-тѣ ти
Сълзы и кръвь е той пролѣлъ.

2 Ето любовь и добрина,
Сынъ Божій зарадь насъ умрѣ!
Но ето радость, веселба,
Умрѣлый-тъ пакъ оживѣ!
Излѣзе той отъ тьмный гробъ,
Не може гробъ да го държи;
До славный му небесенъ дворъ
Пълкъ ангелскый го съдружи.

3 Въспѣйте Спаса нашъ Христа;
Во вѣкы ся е въцарилъ,
Съ вериги свързалъ е смърть-тѫ,
И Ада славно е плѣнилъ.
Въспѣй земле, и ты небе,
Хвалѫ Спасителю Христу!
Побѣда-та ти, Аде, дѣ?
И дѣ ти, Смърте, жило-то?

17 *Слава, почетъ и хваленіе.* (8, 7.)

1 Слава, почетъ и хваленіе
Богу все що е създалъ,
Той за наше-то спасеніе
Кръстнѫ смърть е пострадалъ.
О Христе! Царю небесный,
"Грѣхы міра" си поелъ;
О Спасителю всечестный,
Ты въ животъ си насъ въвелъ.

2 Агнецъ, въ жертвѫ отреденый,
Грѣхове-тѣ на свѣта
Ты на себе си понесе;
Насъ искупи отъ смърть-тѫ.
Людіе твои простени
Чрѣзъ кръвь-тѫ ти, Спасе нашъ,
Вечь смы съ Бога примирени,
Рай отворенъ пакъ за насъ.

18 *Геѳсимания.* (8, 8, 6.)

1 Носящъ на всичкый свѣтъ грѣхъ-тъ
Спаситель нашъ отива вънъ
Отвѫдь потокъ Кедронъ;
Лице-то му божественно,
Но пакъ и скърбно е зѣлò
Прѣзъ нощь на Елеонъ.

2 Той носи тежкый-тъ товаръ,
Усѣща тамъ жестокый жаръ
На грѣхове-тѣ ни;
Но въ Геѳсиманiѭ, пакъ виждь,
"Не какъ азъ ищѫ," выка триждь,
"Но както ищешь ты."

3 "Ако не може чаша-та
Да мине," выка, "ето мя,
Единородный твой,
Прѣдъ тебе въ Геѳсиманiѭ;
Да бѫде воля-та твоя,
Всеблагый Отче мой."

4 Отецъ молбѫ-тѫ му прiè;
И нему скоро отъ небе
Святъ ангелъ ся яви;
Тамъ укрѣпенъ быде завчасъ;
Сынъ человѣческый за насъ
Тъй чашѫ-тѫ испи.

5 Когато околъ насъ тѫга
Вълнува, къмъ градинѫ-тѫ
Съ Іисуса ще вървимъ;
Тамъ Спаса нашъ кат' гледамы,
Подобно ще ся молимъ ный
И ще ся утѣшимъ.

19 *Любовь-та Спасителева.* (8, 6.)

1 Потънѫли въ отчаяніе
Лежѣхмы грѣшни ный,
Безъ зары отъ надѣяніе,
Безъ денны свѣтлины.

2 За нази бѣдны домилѣ
На славный-тъ Миренъ Князь;
Съ любовь бескрайнѫ въспріе
Самъ да избави насъ.

3 Остави Той прѣстолъ-тъ си
Въ прѣсвѣтло-то небе,
И въ нашѫ плъть ся въплъти,
И самъ за насъ умрѣ.

4 За тѫзь любовь създаніе все
Да выкне съ ясенъ гласъ,
И всякъ языкъ, по всичкый свѣтъ,
Да слави нашъ-тъ Спасъ.

20 *Христосъ въскрьснѫ.* (8, 7.)

1 Къмъ Христовый гробъ Марія
Бърже, рано тичаше:
Ароматы приготвила,
Господа да почете.
Нынѣ съ скърбь е испълнена!
Въ гробъ-тъ нѣма Господа!
Съ сьлзы пыта изумена,
Дѣ положихѫ Христа?

2 Но скърбь-та ѝ скоро минѫ:
Ето драгый-тъ ѝ Спасъ!
Вечь отъ мьртвы-тѣ въскрьснѫ;
Слуша сладкый-тъ му гласъ.
Какъ тозь гласъ ѭ утѣшава!
Казва, Дьрзай, дъщеро!
Неѭ колко укрѣпява
Едно слово негово!

3 О смирени Христіяни,
Вамъ говори сѫщій гласъ:
Колко и да сте смущени,
Има Божій миръ за васъ.
Обѣща, и ще извьрши,
Правящъ день отъ тьмнинѫ:
Сьлзы-тѣ ви ще обърше,
Вы що плачете Христа.

4 На ржцѣ-тѣ му хвърлѣте
Грыжы, скърби и бѣды;
Любовь-тж му все мыслѣте;
Скоро васъ ще утѣши.
Може прѣзъ нощь-тж да стане
Скърбь, печаль, рыданіе;
Но ще донесе зора-та
Радость и веселіе.

21 *Пѣснь за Въскрьсеніе Христово.* (7, 6.)

1 Інсусъ Спасъ нашъ въскрьснж,
Живъ е Сіонскый Царь;
И на небе възлѣзнж,
Надъ всичкы Господарь.
На Ада побѣдитель
Въ това ся Той яви,
И всемогущъ Спаситель
На людіе-тѣ си.

2 Небесны колесницы
Чакатъ за тържество,
И ангели бесчетни
Тамъ выкатъ наедно:
"Главы-тѣ си вдигнѣте,
Небесны вы врата,
И съ радость пріимѣте
Тозь славенъ Царь Христа".

3 Кой е той Царь на славѫ?
Всемощный-тъ Господь,
Той намъ свободно дава
Спасенье и животъ.
Той е и славенъ ратникъ,
Силенъ и страшенъ въ брань,
Князь нынѣ и началникъ
Между небесный станъ.

4 За насъ еднъждь отхвърленъ,
Отъ грѣшны-тѣ прѣзрѣнъ,
Отъ грѣшны-тѣ осѫденъ
Распнѫтъ и умъртвенъ;
Но нынѣ е въскрьснѫлъ,
Сіонскый славный Царь,
И горѣ е възлѣзнѫлъ,
Надъ всичкы Господарь.

22 *Прибѣгваніе при Христа.* (8, 6.)

1 При тебе моя-та душа
Прибѣгва, о Христе,
Надеждѫ имамъ само тѫзь,
Че ты за мен' умрѣ.

2 Спасителю и Боже мой,
Къмъ мене поглѣдни;
Дай на душѫ-тѫ ми покой;
Съ кръвь-тѫ си мя омый.

3 Отъ всякъ порокъ мя очисти,
Само нозѣ-тѣ не,
Но съвършенно мя омый,
Ржцѣ, главж, сърдце.

4 Да бждж вече всичкый твой,
Да носіж твой печать;
Рабъ твой сьмь азъ, ты Господь мой,
Чрѣзъ вѣчнж благодать.

23 *О Спасителю Христе!* (7.)

1 О Спасителю Христе!
На горкж-тж ми душж;
Ты бжди прибѣжище
Всяко врѣме на бѣдж.
Като близъ е буря-та
Съ треперителны волны,
Скрый мя, о Спасителю,
Въ милы-тѣ си перси скрый.

2 Вси-тѣ ми оскудности
Ты допълняшь, о Христе,
Самъ ходатай истинскый,
Непорочный жениxе.
Азъ съвсѣмъ неправда сьмь,
Ты си правъ и чистъ и святъ,
Съ прѣстжпленія сьмь пълнъ,
Ты си пълнъ съсъ благодать.

3 Ако гледамъ на себѐ
Все е тьмно, мракъ и мразъ;
Ты ми си прибѣжище,
Нѣмамъ другъ спаситель азъ.
Самъ надежда ми си ты,
Господи, не стой далекъ,
Но въ сьрдце-то ми влѣзни,
И царувай тамъ въ вѣкъ.

24 *Благодатный-тъ гласъ.* (12.)

1

Гласъ-тъ блалодатный на насъ възвѣщава:
Христосъ зарадь грѣшны-тѣ себе си дава:
Отъ грѣхъ и отъ всяко едно прѣстѫпленье
Въ кръвь-тѫ му намиратъ свободно прощенье.
Аллилуя Христу, който даде спасенье.
Нему слава и сила и вѣчно хваленье!

2

На Бога во вышнихъ вѣзвышена слава
Отъ всяко създаніе нека ся дава.
По всичкый свѣтъ Спаса Христа да прославятъ,
Свято-то му име съ пѣсни да въспѣватъ.
Аллилуя Христу, и др.

3

Іисусе, царувай въ свято-то си царство,
И вынѫгы имай отъ насъ благодарство;
Надъ ада, надъ смьрть и надъ грѣхъ тържествувай;
Самъ си надъ сьрдца-та ни вѣчно царувай.
Аллилуя Христу, и др.

4

Въ Сіонъ кога дойдемъ, въ небеснѫ обитель,
Съ усърднѫ любовь къмто нашъ-тъ Спаситель
Ще пѣемъ ный, тамъ при прѣстолъ-тъ небесенъ,
Съсъ ангелскый гласъ, благозвучнѫ-тѫ пѣсень.
Аллилуя Христу, и др.

25 *Спасеніе.* (8. 6.)

1 Спасеніе! — прѣсладъкъ гласъ
Ся чува отъ Сіонъ,
За туй дойде любезный Спасъ,
За туй пострада Онъ.

2 Спасеніе! Ахъ благый даръ
Отъ Бога нашего
За туй быде Всесилный Царь
Повиненъ на тегло.

3 Спасеніе! Не е ли тя
Най скѫпоцѣнна вѣсть
Що ся е чула нѣкога
Въ тозь окаяненъ свѣтъ?

4 Спасеніе! Честитъ животъ,
Животъ за мьртвы-тѣ,
И най желателенъ имотъ
За сиромасы-тѣ.

5 Спасеніе! Спасеніе!
От писъкъ нестърпимъ,
Всегдашно избавленіе
Отъ огънь негасимъ.

6 Спасеніе у Божій Рай!
Съ другари ангелы
Да бѫдемъ всичкы, Боже, дай,
Служители твои.

26 *При Кръстъ-тъ Христовъ.*

(8, 6.)

1 О Боже, Отче всеблагый,
Ты, който си любовь,
Помагай намъ да дойдемъ ный
При честный кръстъ Христовъ.

2 Тамъ съ вѣрѫ да пригърнемъ ный
Спасителя Христа;
Съ кръвь-тѫ му вечь искупени
Отъ адъ и отъ смърть-тѫ.

3 Тамъ да намѣримъ ный за насъ,
Покой, животъ блаженъ;
И тамъ да чуемъ сладкый гласъ:
Грѣхъ-тъ ви е простенъ.

4 Не дай, о Боже, никога
Да ся похвалимъ ный
Освѣнь въ Христа Спасителя,
И въ кръстъ-тъ Му святый.

27 *Има изворъ.* (7.)

1 Има изворъ, кръвь тече,
Отъ Христово-то сърдце.
Всякой грѣшникъ тамъ омытъ,
Отъ грѣхъ-тъ си бьва чистъ.

2 Въ този изворъ бы опранъ,
И разбойникъ прикованъ.
Тамъ да быхъ и азъ дошелъ,
Очищенье быхъ пріелъ.

3 Агьнче! тазь кръвь свята,
Е спасенье на свѣта.
Който вѣрва въ тебе, той
Съпричастникъ бьва твой.

4 Съ вѣрѫ отъ какъ найдохъ азъ
Този изворъ, отъ тогазь
Въ тебе, Боже, ся тѣшѫ,
Благодаренъ отъ душѫ.

28 *Источникъ.* (8, 6.)

1 Единъ источникъ има пълнъ
Съ крьвь-тѫ Іисусовѫ;
И който ся окѫпе тамъ
Чистъ бьва отъ пятна.

2 Разбойникъ-тъ умираше;
Но изворъ-тъ отъ кръвь
Той съ радость като гледаше,
Животъ намѣри новъ.

3 Отъ него ако и да сьмь
Още по развратенъ;
Съ окѫпванье-то могѫ тамъ
Да бѫдѫ очищенъ.

4 Отъ какъ познахъ азъ тозь животъ
Що дойде отъ смьрть-тѫ,
На Бога Спаса моего
Въспѣвамъ любовь-тѫ.

5 Ще пѣѭ тъй Спаситель-тъ
Прѣзъ всичкы-тѣ си дни,
Додѣ у гробъ заспи студенъ
И нѣмъ языкъ-тъ ми.

6 А слѣдъ смьрть-тѫ на тѣло-то,
Тогазь съ по сладъкъ гласъ
Ще пѣѭ вѣчно силѫ-тѫ
На славный-тъ си Спасъ.

29 *Сила-та на Христовѫ-тѫ кръвь.* (8, 7.)

1 Не могли жрецы-тѣ стари
Съ жьртвы-тѣ си и съ кръвь-тѫ
На Еврейскы-тѣ олтари
Да смирявать съвѣсть-тѫ.

2 А отнема Агнецъ Божій
Всичкы-тѣ ни грѣхове;
На олтарь-тъ той положи
Всесъжженіе свое.

3 Азъ ржкж-тж си да туріж
На честнж-тж му главж,
Отъ сьрдце да ся помоліж,
Да получж свободж.

4 Благодарно азъ разгледвамъ
Жьртвж-тж ти, О Христе,
И грѣхъ-тъ си исповѣдвамъ
Съсъ покаянно сьрдце.

5 Агнецъ Божій мя избави;
Нему вѣчна похвала!
Клѣтвж вече не остави;
Аллилуя за всегда!

30 *Ходатайство Христово.*

(6, 6, 6, 6, 8, 8.)

1 Стани, душе моя!
Страхъ-тъ си отхвьрли,
За тебе прѣдъ Отца
Ходатай ся яви.
Яви ся тамъ поручникъ мой,
Мое-то име казва той.

2 Посрѣдникъ-тъ съ любовь,
Отъ смьрть да мя спасе,
Прѣдставя тамъ тѫзь кръвь,
Въ Голгоѳѫ що пролѣ.
Тазь кръвь поръсва и сега
Прѣстолъ-тъ на благодать-тѫ.

3 Петь раны носи Той,
Пріеты зарадь мен',
Съ тѣхъ моли ся Спасъ мой
Да бѫдѫ азъ простенъ.
"Прости, прости го," выкать тѣ;
"Откупенъ е; да не умре!"

4 Пріима Богъ Отецъ
Сыновніѭ-тѫ молбѫ:
На Сына си не ще
Лице-то отказа.
Свидѣтелствува Божій Духъ,
Че изново азъ ся родихъ.

5 Богъ мой е примиренъ;
Въ Христа ся оправдахъ,
Азъ грѣшникъ сьмь простенъ,
Избавенъ сьмь отъ страхъ.
За чадо мя познава Той;
Азъ выкамъ: "Авва, Отче мой!"

31 *Любезный Спасъ.* (8, 8, 6.)

1 О, Іисусе, Всеблагый!
За теб' жьднувамъ вынѫгы
Отъ сьрдце и душѫ.
За теб' когато смыслѭ азъ
Съсъ радость бывамъ пълнъ тогазь
Въ тѫзь тлѣннѫ хыжинѫ.

2 Азъ тебѣ много съгрѣшихъ,
Отъ всяко благо ся лишихъ,
И станѫхъ окаянъ;
Но ты мя чудно възлюби,
Спасеніе ми приготви,
И тъй станѫхъ блаженъ.

3 За мен' чудесно ты слѣзна
Отъ прѣсвяты-тѣ небеса
Прѣпълненъ съ благости;
За мене си ся породилъ
И съ болести натоварилъ
Въ тозь свѣтъ на суеты.

4 За мен' си всичко жьртвувалъ
На крьсть-тъ си ся приковалъ,
О, милый Спасе мой!
Кръвь-тѫ си чудно ты проля
Да мя омыешь отъ грѣха
Да влѣзѫ въ святъ покой.

5 Туй всичко даромъ ты стори,
Спасителю и Господи,
За мое-то добро.
Прѣславно дѣло извърши,
Отъ вѣчнѫ смьрть мя искупи,
Отъ тегло Адово.

6 О, Прѣлюбезный Спасе мой!
Желаѭ азъ да бѫдѫ твой
И ты мой за всегда.
На тебе всичко да прѣдамъ
И себе да пожьртвувамъ
За волѭ-тѫ твоѭ.

32 *Пѫть, истина и животъ.* (11.)

1

О Еммануиле! ты си нашій *пѫть*,
И само чрѣзъ теб' отъ грѣхъ-тъ и смьрть-тѫ
Възможно е намъ да избѣгнемъ въ тозъ свѣтъ
И само чрѣзъ теб' да намѣримъ Отца.

2

Ты *истина* си, а лъжливъ е свѣтъ-тъ,
И само съсъ право-то слово свое
Ты мудрость небеснѫ ни давашь въ умъ-тъ,
И чистишь нечисто-то наше сьрдце.

3

Ты си и *животъ*, и отвореный гробъ
Твоіѫ-тѫ побѣдѫ показва на вси,
А който си има надеждѫ на теб'
Ни смьрть нито адъ не ще го повреди.

4

Ты си пѫть, ты си истина, ты и животъ:
Въ тозь пѫть да вьрвимъ, ты, о Господи, дай;
Тазь истина намъ да е най драгъ имотъ;
Тозь вѣченъ животъ да получимъ у рай.

33 *Тебе ще видіѫ.* (10, 8. Особ.)

1 Тебе ще видіѫ, Спасителю мой,
  На небеса, на небеса;
Ты кат' повыкашь при себе рабъ твой,
  Тамъ въ небеса, тамъ въ небеса.
Отъ искушенія тукъ сьмь плѣненъ
И зарадь грѣхове обрѣмененъ;
Отъ тѣхъ тогазь ще сьмь освободенъ,
  Тамъ въ небеса, тамъ въ небеса.

2 Все що отреждашь за мен' е добро,
  Ты Спасе мой, ты Спасе мой!
Ты да мя пазишь отъ всякакво зло,
  Ты Спасе мой, ты Спасе мой!
Въ теб' додѣ имамъ надеждѫ-тѫ си,
Мен' искуситель не мож' повреди
Мене съ Духъ-тъ си мя Ты подкрѣпи,
  Ты Спасе мой, ты Спасе мой!

3

3 И да живѣѭ азъ още въ свѣтъ-тъ
Неговъ не сьмь, неговъ не сьмь,
Но къмъ небе-то оправямъ си пѫть;
Тамъ е мой домъ, тамъ е мой домъ.
Радостна бьва моя-та душа,
И все на тебе приноси хвалѫ;
Тебе ще любѭ и хвалѭ всегда,
Тебе Христе! Тебе Христе!

4 Като настане послѣдній-тъ часъ,
Ты да си мой, ты да си мой.
Колко ще азъ да ся радвамъ тогазь,
Азъ да сьмь твой, азъ да сьмь твой!
Ты мя възлюби съ бескрайнѫ любовь,
Ты мя искупи съсъ своѭ-тѫ кръвь,
Тебе ще славѭ во вѣкы вѣковъ,
Тебе, Христе, тебе, Христе!

34 *Славный-тъ Царь.* (8.)

1 Вдигнѣте ваши-тѣ главы,
Широко отворѣте ся,
О вѣчны, златны двери, вы,
Да влѣзне Славный Царь сега.

2 Кой е той Царь на славѫ-тѫ?
Смиренный кроткый нашъ Овчарь,
Спаситель-тъ на грѣшны-тѣ,
Той е небесный, славный Царь.

3 Той нѣкога отхвърленъ бы
От человѣческый съвѣтъ,
Но нынѣ славно побѣди
Лукавый-тъ безбоженъ свѣтъ.

4 Князь мира ся яви сега,
И побѣдитель ада той,
На вси-тѣ вѣрны крѣпость-та,
Надежда, стража и покой.

5 О вѣчны, златны двери, вы,
Широко отворѣте ся;
Вдигнѣте ваши-тѣ главы,
Да влѣзне славный Царь сега.

35 *Милость-та Христова.* (8.)

1 Стани, стани, душе моя,
И възвиси на радость гласъ;
Съсъ силѫ-тѫ си пѣй хвалѫ;
Пѣй милость-тѫ на твой-тъ Спасъ.

2 Азъ бѣхъ съсыпанъ чрѣзъ грѣхъ-тъ;
Обаче Той мя възлюби,
И отъ губителный-тъ пѫть
Чрѣзъ милость-тѫ си избави.

3 Кога ми е скърбь и печаль
Кат' облакъ чернъ покрывала,
На помощь Той ми е прѣдсталъ
И милость-та му съ мен' была.

4 Кога съ невѣрно си сърдце
Отъ Него быхъ ся уклонилъ,
Той съ благость все мя спираше,
Той съ милость все ми е простилъ.

5 Когато свършѫ тойзи пѫть
И стигнѫ на Іорданскый брѣгъ
Да пѣѭ съ радость и при смърть
Че милость-та Му е во вѣкъ.

36 *Мен' обича Іисусъ.* (Особ.)

1 Мен' обича Іисусъ:
О, да зематъ всичкы вкусъ
На Христовѫ-тѫ любовь,
И да търсятъ тамъ покровъ.
Ей, мен' обича,
Ей, мен' обича,
Ей, мен' обича,
Самъ си ми го каза̀.

2 Колко мя обича Той
И небесный-тъ покой,
Самъ си, да приготви мнѣ,
Слѣзе тука и умрѣ.
Ей, мен' обича, и пр.

3 Въ славѫ-тѫ си и сега
Люби малкы-тѣ дѣца:
Тѣ сѫ грѣшны, Той е благъ;
Тѣ сѫ слабы, Той е якъ.
Ей, мен' обича, и пр.

4 Ако тука слушамъ азъ
Прѣблагый-тъ неговъ гласъ,
Кога умрѫ, при себе
Ще мя земе на небе.
Ей, мен' обича, и пр.

СВЯТЫЙ ДУХЪ.

37 *Призываніе къмъ Духа Святаго.* (8, 6.)

1 Животворящій Духъ Святый,
Небесный гостъ, ела;
Съ любовь горещѫ распали
Студены-тѣ сърдца.

2 Виждь какъ свѣтовна суета
Държи сърдца-та ни,
Та малко занимаватъ ся
Съ небесны добрины.

3 Влѣзни сега и имай ты
Жилище-то си въ насъ;
И, като пѣемъ, освяти
На Бога нашій гласъ.

4 Насъ очисти отъ грѣхове;
Сьрдца ни обнови;
И слабы-тѣ ни умове,
Съсъ мудрость просвѣти.

38 *Святый Духъ.* (8.)

1 Спаситель нашъ ся обѣща
Кат' ся вознесе при Отца
Отецъ-тъ да ни испрати
Утѣшитель-тъ Духъ Святый.

2 Ты обѣщаніе-то си
Сега, о Боже, испълни;
Святаго своего Духа
Прати го въ наши-тѣ сьрдца.

3 Да вдъхне Той въ насъ новъ животъ,
И води насъ по Твой-тъ пѫть,
Въ сьрдца-та ни да впечати
Законъ-тъ и завѣтъ-тъ ти.

4 Молимъ ся той да освяти
Молбы-тѣ и пѣсни-тѣ ни,
Прѣдъ теб' пріято и да е
Сегашно-то служеніе.

5 Отъ него да ся водимъ ный
Така що да наслѣдвамы
Господне-то наслѣдіе,
Миръ, радость, утѣшеніе.

39 *Святый Духъ.* (8, 7.)

1 О всечистый Святый Душе,
На животъ источникъ си,
Съживи душы-тѣ наши,
Живѫ вѣрѫ въ насъ вдъхни.

2 Скърбни кат' смы утѣши ны,
Паднѫлы-тѣ подигни,
Всичкы кающы ся грѣшны
Съ помощь-тѫ си защити.

3 И Свято-то Слово Божіе
На сърдца-та ни пиши,
Истины-тѣ му да пазимъ,
Миръ-тъ му да имамы.

4 Всемогущій Святый Душе,
Посѣти ны тъй сега;
Приготви устны-тѣ наши
За достойнѫ похвалѫ.

40 *Святый Духъ.* (8, 6.)

1 Прѣдвѣчный Душе Истинный,
Влѣзь въ наши-тѣ сьрдца,
И огнь небесный запали,
Огнь-тъ на любовь-тѫ.

2 Студены сѫ сърдца-та ни,
Студены като ледъ:
По пѫть-тъ си ся спирамы
И не вървимъ напрѣдъ.

3 Утѣшитель на скърбны-тѣ
Си Ты на всякой часъ;
Ты оживявашь мьртвы-тѣ;
Да оживишь и насъ.

4 Какъвто и да е грѣхъ-тъ
У насъ искорени;
Останѫлый-тъ ни животъ
На Бога посвяти.

5 Тогазь на наши-тѣ душы
Свидѣтелство-то дай,
Че чада Божіи смы ный,
Наслѣдство-то ни Рай.

СВЯТО-ТО ПИСАНІЕ.

41 *Свято-то Писаніе вождь на млады-тѣ.* (8, 6.)

1 Какъ млади-тѣ сърдца-та си
Да пазятъ отъ грѣхъ-тъ?
Твое-то Слово, Господи,
Показува имъ пѫть.

2 Свѣтъ е на наши-тѣ очи;
Кат' слънце е деня;
И, да не губимъ пѫть-тъ си,
Е като свѣщь нощя.

3 Които слово-то твое
Съ вниманіе четѫтъ
И ся стараіѫтъ отъ сърдце
Да му ся покорятъ,

4 Отъ вси-тѣ си учители
По мудри ставатъ тѣ;
И повелѣнія-та ти
Познаватъ по добрѣ.

5 Твои-тѣ повелѣнія
Сѫ чисты и добры;
Видѣлина сѫ въ тьмнинѫ
За наши-тѣ очи.

6 Тазь книга нека стане намъ
Вождь, Боже, въ твой-тъ пѫть;
Да пази насъ отъ грѣхъ и срамъ
Прѣзъ всичкый нашъ животъ.

42 *Любовь-та Божiя показана въ Слово-то Му.* (8.)

1 Признателна-та ми душа
На Тебе, Боже, Царю мой,
Сега да принесе хвалѫ
И да испълни обрекъ свой.

2 Тозь мiръ и всичкы свѣтове
Небесни съ разны гласове
Пѣѭтъ и хвалять любовь-тѫ
На мудраго Създателя.

3 Но въ слово-то ти азъ четѫ
И тамъ намѣрвамъ чудеса,
Коит' отъ любовь-тѫ си Ты
Прѣдъ вѣкъ за мене извърши.

4 За мене грѣшнаго прѣда́нъ,
Тамъ гледамъ Спаса прикованъ;
За мене ся пролѣ тазь кръвь:
Прѣчудна ми е тазь любовь.

5 Тамъ Iисусъ съ прѣсладъкъ гласъ
Повыка мя да идѫ азъ
При него и тѫгѫ-тѫ ми
Щеземе Той и м' облегчи.

6 Душа-та ми за тѫзь любовь
Ще слави Бога въ вѣкъ вѣковъ;
За неѭ ми е пѣсень-та
Сега и за прѣзъ вѣчность-тѫ.

43 *Слово-то Божіе.* (11.)

1

Туй слово е драго което дойде
Отъ Бога Отца ни, да ны заведе
Изъ тьмный-тъ свѣтъ и прѣзъ правый-тъ пѫть
Въ небесный-тъ Рай и на вѣченъ животъ.

2

Съвѣти-тѣ негови ясно свѣтятъ;
Свѣтило сѫ тѣ и на нашій-тъ пѫть.
Чрѣзъ тѣхъ ся подкрѣпватъ постѫпкы-тѣ ни;
Чрѣзъ тѣхъ подновявамы силы-тѣ си.

3

На смьртный-тъ тойзи юдолъ като смы,
На наши-тѣ тѫжны и жалны души
Туй Слово дохожда и съ радостенъ гласъ
Показва тогози за насъ силенъ Спасъ.

4

Обращатъ ся наши-тѣ скърби тогазь
На̀ радость и миръ; нѣма вече за насъ
Ни страхъ, ни сумнѣніе както напрѣдъ;
Утѣха и видѣлина има вредъ.

5

Во всичкж-тж нощь на тозь кратъкъ животъ
Туй слово ще свѣти на нашій-тъ пжть,
Додѣто тамъ горѣ, на Рай-тъ блаженъ,
Ся развидѣли съвършенный-тъ день.

44 *Слово-то Божіе.* (8.)

1 Надъ Виѳлеемско-то поле
Свѣтѣше свѣтла-та звѣзда
И мудрецы-тѣ доведе
При младенецъ-тъ Господа.

2 Но, ето, въ Слово-то Му ный
Намѣрвамы видѣлинж,
Която ясно ще яви,
На който търси, Господа.

3 Свѣтило намъ е прѣзъ нощь-тж
На тойзи тьменъ грѣшенъ свѣтъ;
Распжжда ни и мрачность-тж
Чрѣзъ богоджхновенъ съвѣтъ.

4 Чрѣзъ помощь-тж отъ него ный
Ще слѣдвамы въ тозь тѣсенъ пжть,
И вѣчно ще ся радвамы
На Божіж-тж благодать.

45 *Слово-то Божіе.* (6, 8.)

1 Твое-то Слово е
По остро, Господи,
Отъ всякъ войничкый остръ мечъ,
Грѣхъ-тъ да порази.

2 Твое-то Слово е
Намъ сила и животъ,
Намъ дава утѣшеніе,
Испжжда ни страхъ-тъ.

3 Тамъ дѣто влѣзва то
Исчезнува вражда;
Расте тамъ всякъ духовенъ плодъ
Въ смиренны-тѣ сьрдца.

4 Наши-тѣ духове
Да му ся покорятъ,
И изобилни плодове
Отъ насъ да ся бержтъ.

46 *Библія-та.* (8, 6.)

1 Да не оставимъ отъ ржцѣ
Святж-тж Библіж:
На старость-тж тояга е,
И свѣщь на младость-тж.

2 Раздава веселы зари
Прѣзъ всичкый-тъ ни пѫть;
И води наши-тѣ души
Къмъ вѣчный-тъ животъ.

3 Показува ни само тя
Христовѫ-тѫ любовь;
Прощеніе и чистотѫ
Чрѣзъ неговѫ-тѫ кръвь.

4 Изъ Библіѭ-тѫ Божій гласъ
Зове къмъ небеса;
Тя безопасно води насъ
Къмъ Бога у дома.

5 Зато у насъ и всякѫдѣ
Ще ся стараемъ ный
Тазь книга да ся раздаде
Между народы вси.

6 Да не оставимъ отъ рѫцѣ
Святѫ-тѫ Библіѭ:
На старость-тѫ тояга е,
И свѣщь на младость-тѫ.

ПРИКАНВАНІЯ И УВѢЩАНІЯ.

47 *Благодатно-то приканваніе.*

(8, 7.)

1 Дайте, смъртни вси, вниманіе,
Дайте уши и сърдца;
Вамъ издава приглашеніе
Благовѣстна-та тржба.

2 До кога, о души гладны,
Ще пасѣте вѣтъръ-тъ,
И ся скытате вы жедны
Прѣзъ безводенъ страшенъ пжть?

3 Съсъ забавы и игрaчкы,
Съсъ хваленіе и съсъ шумъ,
Може ли да ся насыти
Гладенъ и безсмъртенъ умъ?

4 Вѣчна мудрость тукъ ви дава
Жизнодателнж хранж;
Вѣчна мудрость възглашава,
Благодатно казува:

5 Вы които по пустынѭ
Всуе ся стараете,
Теглите несноснж жаждж
И ся изнурявате;

6 Ето тука на живота
Вѣчни-тѣ источници,
На благодать-тѫ врата-та
День и нощь отворены.

48 *Ела, брате, ела!* (Особ.)

1 Ела, брате, ела
Наедно до Небе-то
Дѣто нѣма зима
А е все ясно лѣто.
Тамъ прѣкрасны цвѣтя
Благовоніе издаватъ,
И зелены дрьвя
Тамо все засѣняватъ.

2 И на вѣченъ животъ
Виждь дьрво-то е пълно;
Всякомѣсеченъ плодъ
Виси тамъ изобилно.
Непрѣстанно тече
Тамъ животна-та рѣка;
Край онѣзъ брѣгове
Зеленѣе до вѣка.

3 Ето златны вѣнцы
Тамо носятъ святци-тѣ,
Бѣлоблѣчени вси,
Въ кръвенъ изворъ омыти.

Нѣма грѣхъ тамъ ни скърбь,
Нито плачъ не ся чува,
А сърдечна любовь
Тамо вѣчно царува.

4 Тамъ за теб' има домъ,
Брате, мож' ли да вѣрвашь?
Той тя выка за тамъ,
Брате, щешь ли да идешь?
Ела, брате, ела!
Че врѣме-то заминва,
И спаситель сега
Отъ да кани прѣстанва.

49 *Утѣшеніе за скърбны-тѣ.*

(11, 10.)

1 Тамъ при Іисуса вси скърбни идѣте,
Тамъ поклонѣте ся ревностно вы,
Нему скърбь-тѫ си свободно кажѣте;
Всякоя болка той мож' исцѣри.

2 Ето вамъ, тѫжни растуха и радость,
Свѣтла надежда изъ тьмны бѣды;
Вамъ Утѣшитель говори съсъ сладость,
"Ваши-тѣ скърби щѫ азъ исцѣри."

3 Ето животенъ хлѣбъ, ето извиратъ
Тамъ подъ прѣстолъ-тъ най бистры воды,
Тѣзи що піѭтъ тамъ здравіе намиратъ
Богъ е що всякѫ скърбь мож' исцѣри;

50 *Душе моя, душе моя!* (8.)

1 Душе моя, душе моя!
Стресни ся та ся събуди,
И вижь че си загубила
Безбройны, скѫпы добрины.

2 Душе моя, душе моя!
Твои-тѣ златны часове,
Тѣхъ въ сънъ си ты изгубила
И въ много гнусны грѣхове.

3 Душе моя, душе моя!
Стани, стани, сега стани,
Че врѣме-то прѣминуна
Конецъ-тъ ти вечь наближи.

4 Душе моя, душе моя!
Побързай та ся спри отъ зло
И бодьрствувай отъ сега
За вѣчно-то свое добро.

5 Душе моя, душе моя!
Прѣдъ Господа сега рѣши,
Че ты ще бѫдешь Негова
Прѣзъ тозь животъ и вынѫгы.

6 О, Боже мой, помилуй мя,
Бѫди Ты Спасъ и Царь единъ
На бѣднѫ-тѫ душѫ моѭ,
Прѣзъ день и нощь въ вѣкъ. Аминь.

51 *Борба противъ грѣхъ-тъ.*
(11. Особ.)

1

Борба непрѣстанна е тозь нашъ животъ
Противъ Сатанѫ и плъть-тѫ и грѣхъ-тъ:
И ный смы войници; ще гы побѣдимъ,
И вѣрно за нашій-тъ Вождь ще стоимъ.
Стой вѣренъ и ты за Христа твой-тъ Спасъ:
Той вѣренъ стоя на Голгоѳѫ за насъ:
Ты стой за Іисуса,
Твьрдъ за Іисуса,
Всякога стой за Іисуса.

2

Свое всеоружіе Богъ ще даде;
Насъ съ правдѫ и съ истинѫ ще облѣче;
И чрѣзъ благовѣстіе-то на миръ-тъ
Ще води нозѣ-тѣ ни въ свой-тъ си пѫть.
Стой вѣренъ и пр.

3

На вѣрѫ-тѫ щитъ-тъ намъ ще угаси
Вси-тѣ на врагъ-тъ разжьжены стрѣлы:
Съ надеждѫ за шлемъ ный безъ страхъ ще стоимъ,
И слово-то Божіе за мечъ ще дьржимъ.
Стой вѣренъ и пр.

4

Противъ многочисленны хытры врагы
Ще ся "укрѣпявамы въ Господа" ный;
Молитва и бдѣніе ще ны държатъ;
Орѫжія-та ни тогазь ще блещатъ.
Стой вѣренъ и пр.

5

Когато прѣминемъ прѣзъ тѫзи борбѫ,
Оттатакъ ужаснѫ-тѫ смъртнѫ рѣкѫ,
Той ще ни пріеме на свѣтлый-тъ брѣгъ,
И ще тържествувамы съ Него до вѣкъ.
Стой вѣренъ и пр.

52 *При Іисуса, сега.* (Особ.)

1 При Іисуса сега.
2 Вѣрвай въ него сега.
3 Той е силенъ сега.
4 И готовъ е сега.
5 Въспріима сега.
6 Да го търсишь сега.
7 Да го выкашь сега.
8 "О помилуй сега."
9 Ще тя слуша сега.
10 Опрощава сега.

11 Очищава сега.
12 Подновява сега.
13 И облича сега.
14 И обыча сега.
15 Не отричай сега.
16 Пріими го сега.

МОЛИТВА.

53 *Молитвенъ часъ.* (8. 8 реда.)

1 Молитвенъ часъ, молитвенъ часъ!
Сладко мя кани Бащинъ гласъ,
Кани въ плачевнѫ-тѫ юдоль,
При благодатный-тъ прѣстолъ.
Ми дума, Отъ льстивый свѣтъ
Ты бѣгай въ тайнѫ-тѫ си клѣть.
Търси любезный-тъ си Спасъ
Въ молитвенный-тъ сладъкъ часъ.

2 Молитвенъ часе! ты ми си
Прибѣжище отъ тмы бѣды,
Ты колко пѫти ми стана
Душевенъ щитъ и свобода,

За да отбѣгнѫ всякѫ сѣть
На Сатанѫ и на тозь свѣтъ;
И бѣдны-тѣ мои молбы
Горѣ лѣтятъ съ крыла-та ти.

3 Молитвенъ часе! вынѫгы
Помощь и радость да ми си,
Додѣ отъ върхъ-тъ на Фасгѫ
Видѭ небеснѫ-тѫ земѭ.
Когато горѣ полѣтѭ,
Тамъ съ радость ще пѣснопоѭ
Че вече нѣмамъ нуждѫ азъ
Отъ земный-тъ молитвенъ часъ.

54 *Молитва.* (8.)

1 О Господи, помагай ни
Кога тя славимъ всичца ный,
И отъ признателны сърдца
На теб' приносимъ похвалѫ.

2 Защита намъ си ты всегда;
Водитель нашъ си до сега;
За насъ си грыжѫ ты ималъ;
Богатѫ милость намъ си далъ.

3 Съ годины, мѣсецы и дни
Тече животъ-тъ ни, лѣти;
Но все прѣдваря всякой часъ
Твоя-та милость, Боже нашъ.

4 Іисусе, Спасе всеблагый,
Прости ни грѣхове-тѣ ни;
И влѣй ты въ наши-тѣ сърдца
Любовь къмъ тебе искреннѫ.

55 *Тайна молитва.* (8, 6.)

1 Обычамъ да оттеглювамъ
Умъ-тъ си отъ свѣта
И день-тъ си да свършувамъ
Съсъ тайнѫ-тѫ молбѫ.

2 Обычамъ сълзы-тѣ си тамъ
Да ронѭ на самѣ,
Когато не услышанъ съмь
Освѣнь отъ Бога си.

3 Обычамъ милости-тѣ му
Да споменувамъ тамъ,
И на душѫ-тѫ си скърбь-тѫ
Ка него да прѣдамъ.

4 Обычамъ и чрѣзъ вѣрѫ-тѫ
Отъ тозь свѣтовенъ долъ
Да гледамъ къмто славѫ-тѫ,
На Божій-тъ прѣстолъ.

5 Такъвзи погледъ винѫгы
Запалва ми духъ-тъ
Чрѣзъ вѣрѫ съ ревность да върви
Въ животный тѣсенъ пѫть.

56 *Господня-та молитва.* (8.)

1 Всемилостивый Отче нашъ,
Що си на небеса-та, ты,
Послушай, молимъ, нашъ-тъ гласъ:
Да ся святи име-то ти.

2 Да дойде царство-то твое,
Да бѫде воля-та твоя,
Каквото горѣ на небе,
Тъй и по всичкѫ-тѫ земѭ.

3 Хлѣбъ-тъ насѫщный дай намъ днесь,
Прости ни наш'-тѣ дългове,
Както прощавамы безъ лесть
И ный на наш'-тѣ врагове.

4 Насъ въ искушеніе не введи̇
Нито въ бѣдѫ губителнѫ,
Но избави, освободи
Насъ отъ лукавый Сатанѫ.

5 Защо твое е царство-то;
Надъ всичкы Ты си Царь единъ,
Твоя е още сила-та
И слава-та въ вѣкъ. Аминь.

57 *Уединена молитва.* (8, 7, 4.)

1 Боже, да мя не оставишь
Отъ Христа да с' отрекѫ;
Мене Ты да не забравишь,
Да не бы да заблудіѭ:
Съхрани мя,
Упази мя,
Никакъ да не съгрѣшѫ.

2 Кой да мя избави може
Отъ власть-тѫ на Сатанѫ?
Дай ми благодать, о Боже,
За да помніѭ всякога
Че спаситель
И учитель
Нѣмамъ другъ освѣнь Христа.

3 Помогни ми да избѣгвамъ
Прѣльсти-тѣ на свѣтъ-тъ;
Тебе, Спасе, да послѣдвамъ,
И, далеко отъ грѣхъ-тъ,
Да отричамъ
И отсичамъ
Страсти-тѣ на тѫзи плъть.

4 Да отричамъ зло познато,
Да не слушамъ Сатанѫ;

Но като на мѣсто свято,
Нека влизамъ у клѣть-тѫ,
Да намѣрѭ
Тамъ чрѣзъ вѣрѫ
Бога, миръ и тишинѫ.

58 *"И на насъ".* (8, 7.)

1 Съ дъждь земѭ-тѫ подновявашь,
Боже, въ всякой жеденъ часъ,
И душевны дарбы давашь:
Подари тѣхъ и на насъ.

2 Не ны прѣнебрѣгавай, Отче!
Дай да чуемъ твой-тъ гласъ:
Покажи твоѭ-тѫ милость:
Покажи ѭ и на насъ.

3 Не ны прѣнебрѣгвай, Спасе!
Ты си на душы-тѣ Спасъ:
Колко грѣшни и да смы ный,
Ахъ, смили ся и за насъ.

4 Много другы бѣдни грѣшни
Като чухѫ твой-тъ гласъ,
Вси сполучихѫ спасеніе,
Ахъ, продумай и на насъ.

5 Посѣти ны, Душе Святе!
Надъ животъ ты имашь власть:
Дай сега животъ душевный,
Молимъ ти ся, и на насъ.

6 Огорчили смы тя много;
Но ся молимъ, дай ни часть
Въ любовь-тѫ си и въ миръ-тъ си;
Дай миръ-тъ си и на насъ.

59 *Истинный Просвѣтитель.*

1 О ты, който самъ раздавашь
Истиннѫ виделинѫ,
Който славно просвѣтявашь
Сѣдящы-тѣ въ тьмнинѫ,
Покажи ни милость-тѫ си,
Въ день нощь-тѫ ни промѣни,
И съ зари отъ любовь-тѫ си
Облацы-тѣ распрѫсни.

2 Ты отъ хаосъ небеса-та
И земѭ-тѫ си създалъ,
И небе-то и земѭ-тѫ
Да подновишь обѣщалъ:
Въ тьмнинѫ-тѫ ни яви ся,
И прѣзъ наши-тѣ сърдца
Като слънце зазори ся,
Дай животъ и веселбѫ.

3 Твое-то лице прогонва
Всичкы-тѣ ни страхове,
Твоя-та любовь зарадва
Отегчено-то сьрдце.
Ела като нашъ Спаситель,
Покажи ни твой-тъ пѫть:
Ты бѫди намъ Искупитель,
Испълни ны съ благодать.

4 Насъ чрѣзъ твое-то страданіе,
Княже мира, ты спаси;
Дай намъ на Отца познаніе,
Грѣхове-тѣ ни прости.
Милостиво приготви ны
За небесный вѣченъ пиръ,
Нынѣ, Спасе, въведи ны
Въ съвьршенный-тъ си миръ.

60 *Молитва Създателю.*

1 Великый нашъ Създателю,
Царю на вѣчность-тѫ,
На все добро Подателю
И на благодать-тѫ.

2 Какъ чудно ты си напълнилъ
Туй мѣсто въ този свѣтъ,
Животъ и благость подарилъ
На насъ що смы кат' цвѣтъ.

3 Прѣди стотины вѣкове
Лежехмы ный въ пьрсть-тѫ:
Макарь че смы ти врагове
Пріехмы благость-тѫ.

4 Ный твари смы създадени
Отъ твоѭ-тѫ рѫкѫ
И непрѣстанно вардени
Безврѣдно до сега.

5 Помагай ни на всякой часъ
Съсъ тѣло и съ душѫ
На теб' да служимъ, Боже нашъ,
Додѣ смы на свѣта.

6 Твоѭ-тѫ святѫ благодать
Намъ, Боже, подари:
Какъ скоро дни-тѣ ни вървятъ
Това ни напомни.

7 Когато дойде вечь смьрть-та
И онзи тьменъ часъ,
Часъ на раздѣлѫ отъ свѣта,
Отъ всякъ пріятель нашъ,

8 Тогазь ны, Боже, пріими
При тебе у дома,
Далечь отъ вси-тѣ ни злини
Що има тукъ въ свѣта.

9 Тамъ да ся радвамы всегда,
Въ твои-тѣ дворове
Да ти въздавамы хвалѫ,
Прѣзъ вси-тѣ вѣкове.

61 *Призиваніе.* (8.)

1 О ты великый, славный Царь,
На всичко-то въ свѣтъ-тъ Творецъ,
Строгъ Сѫдія и Господарь
И Благодѣтель и Отецъ!

2 Мравунка малка сьмь въ прахъ-тъ,
Тварь бѣдна въ тойзи свѣтъ широкъ,
Къмъ тебе дигамъ си гласъ-тъ
Къмто прѣстолъ-тъ твой высокъ,

3 И молѭ, ты ми помогни
Чрѣзъ тебе да ся укрѣпѭ,
Свѣтовны-тѣ злочестины,
Да могѫ да гы прѣтьрпѭ.

4 Великъ си, Боже, силенъ ты,
Ничтоженъ азъ и твьрдѣ слабъ,
Отъ зло и напасть защити
Мене смиренный-тъ си рабъ.

5 Уста-та ми запечати
Да не продумамъ азъ лъжѫ;
Волѭ-тѫ ми осуети,
Къмъ зло да ся не приближѫ.

62 *Молитва към Спасителя.*

(11.)

1

О ты, прѣдъ когото открыто е все,
И тукъ на земѭ-тѫ и горѣ въ небе,
Опытай сьрдце-то ми, го прѣтопи;
Отъ грѣхъ, и отъ робство мя освободи.

2

На крьстъ-тъ Христовъ прикованы да сѫ
Каквыто сьмь страсти ималъ до сега.
Умъ-тъ ми отъ всичкы пороцы омый
И чистъ да сьмь азъ както самъ чистъ си Ты.

3

Ты пѫть да ми бѫдешь и видѣлина
Когато ся скытамъ азъ тукъ въ тьмнинѫ:
Не мя устрашава враждебна-та мощь,
Христа като имамъ защитникъ и вождь.

4

Кога мя налѣтятъ и мрачни-тѣ дни,
Когато потъвамъ подъ скърбны волны,
За помощь тогава да ми пристоишь
За да мя подпирашь и мя насьрдчишь.

5

Тамъ дѣто е стѫпилъ любезный ми Спасъ;
Безъ страхъ, неуморенъ да слѣдвамъ и азъ:
Рѫкѫ мен' за помощь данô ми дадешь,
И въ Рай безопасно да мя заведешь.

6

Трънливъ ако бѫде и стрьменъ тозь пѫть,
Ты дай споредъ нуждѫ-тѫ ми благодать,
До кат' трудъ и подвигъ и скърбь земѫтъ край
Тамъ въ радостный, мирный и вѣчный твой
Рай.

ХРИСТІАНСКЫЙ ЖИВОТЪ.

63 *Веселіе въ Бога.* (6, 6, 8, 6.)

1 Вы Боголюбци вси,
Съ сърдечнѫ простотѫ,
Елате веселѣте ся
Съгласно въ Господа,

2 Покорны, истинны,
Възлюбленны чада
На славный-тъ Небесенъ Царь;
Да пѣете хвалѫ.

3 Всевышній славный Богъ,
Надъ всичкы Господарь,
Господь на господари-тѣ,
И на царіе-тѣ Царь —

4 Тозь мощенъ Господь е
Нашъ Богъ и нашъ Отецъ;
Той скоро ще ны възнесе,
Ще ни даде вѣнецъ.

5 Отецъ нашъ у дома
Ще да ны възведе,
Прѣкрасны обиталища
Той тамъ ще ни даде.

6 Ще пѣснопѣемъ вси
Съ гласъ радостенъ тога,
И нашій-тъ Спаситель ный
Ще хвалимъ за всегда.

64 *Святъ да сьмь желаѭ.* (6, 5.)

1 Святъ да сьмь желаѭ,
Всякога по святъ;
Спаса да познаѭ,
Както сьмь познатъ.
Чистъ да сьмь, и по чистъ,
Съ сърдце, съ духъ и съ умъ,
Вѣренъ, и по вѣренъ,
Всякога да сьмь.

2 Все да ся надѣѭ
Богу моему;
Всичко да открыѭ
Прѣдъ очи-тѣ му;

Нему да възложѫ
  Вси-тѣ си бѣды;
Все що днесь е тьмно
  Той ще изясни.

3 Тихо и по тихо
  Скърби да търпіѫ;
Вѣрно и по вѣрно
  Въ пѫть-тъ да вървіѫ;
Весело да носіѫ
  Весь день кръстъ-тъ свой;
Съ мысль че ще стигнѫ
  Послѣ на покой.

4 Горѣ и по горѣ,
  Вънъ отъ тьмнинѫ,
Близу, все по близу
  До видѣлинѫ.
Видѣло прѣсвято!
  Тамъ ще сьмь блаженъ,
Дѣто сьмь напълно
  Чистъ и освященъ.

5 Скоро, все по скоро,
  Да вървіѫ напрѣдъ,
Ако мѫчнотіи
  И да имамъ вредъ,
Боже, то желаіѫ,
  Въ немощи-тѣ си
То ся и стараіѫ;
  Помогни ми ты.

65 *При тебе, Боже мой.* (6, 4.)

1 При тебе, Боже мой,
По близъ да съмь.
Само при теб' покой
Намѣрувамъ.
За то ще молѭ азъ,
Съсъ непрѣстаненъ гласъ:
При тебе, Боже мой,
По близъ да съмь.

2 Ако съмь бѣжанецъ
Въ чуждѫ странѫ,
И отъ дома далечь
Върхъ камыкъ спѭ,
Пакъ въ съница-та ми,
Лице-то си яви:
При тебе, Боже мой,
По близъ да съмь.

3 Тамъ пѫть да ся яви
Къмъ небеса;
Все що отреждашь ты
Е добрина;
И мен' прѣзъ вси-тѣ дни
Да канятъ ангели,
При тебе, Боже мой,
По близъ да съмь.

4 Тъй и пустыня-та,
Дѣ и да сьмь,
Небесна е врата
И Божій домъ.
Помага и скърбь-та,
Печаль и тѣснота,
При тебе, Боже мой,
По близъ да сьмь.

5 И ако съсъ крила
Ся вънесѫ,
Надъ слънце и лунѫ
Съ радость летіѫ,
Молба-та ми това
Ще е, и пѣсень-та,
При тебе, Боже мой,
По близъ да сьмь.

66 *Честитъ тозь день.* (8.)

1 Честитъ тозь день кога станѫ
Въ сърдце-то ми рѣшеніе-то,
Животъ-тъ си да посвятіѫ
На Бога Спаса моего.
О веселъ день! О веселъ день!
Когато азъ быдохъ простенъ.
Іисусъ сърдце-то ми омы,
И новъ животъ ми той дарі.

2 Честитъ и азъ че сьмь пріятъ
Да станѫ ученикъ Христовъ,
Чрѣзъ беспрѣдѣлнѫ благодать,
И неисказаннѫ любовь.
О веселъ день! и пр.

3 Блажено-то дѣло станѫ;
Веч' той е мой и неговъ азъ;
Отъ милость той мя призова,
Азъ неговъ-тъ послушахъ гласъ.
О веселъ день! и пр.

4 Застой сега и почини,
Сърдце мое, при Господа;
Отъ Него ты ся не дѣли;
Прѣбѫдвай съ Него за всегда.
О веселъ день! и пр.

5 Това си обреченіе
Ще подновявамъ всякой день,
Прѣдъ Бога съсъ моленіе,
Додѣ да бѫдѫ веч' спасенъ.
О веселъ день! и пр.

6 И въ най послѣдній-тъ си часъ
На тозь животъ, о Боже мой,
Прѣмного ще ся радвамъ азъ,
Че ся рѣшихъ да станѫ твой.
О веселъ день! и пр.

67 *Іисусовъ-тъ гласъ.* (8, 6.)

1 Чухъ сладкый-тъ Іисусовъ гласъ,
Що казува, "Ела,
"О натовареный, и Азъ
"Ще тя успокоѭ.
"Свѣтъ-тъ покой не може да̀;
"При мене ты дойди,
"Тури си болнѫ-тѫ главѫ
"Върху грѫды-тѣ ми."

2 При този мой-тъ Спасъ блаженъ,
Дойдохъ какъвто бѣхъ,
Отпаднѫлъ, слабъ и уморенъ,
И прѣтоваренъ съ грѣхъ.
На отчо-то си нѣдро той
Съ любовь и добротѫ,
Пріія мя, даде ми покой,
И миръ ѝ веселбѫ.

3 Чухъ сладкый-тъ Іисусовъ гласъ,
"Виждь, живѫ-тѫ водѫ
"Туне ти давамъ; пій, тогазь,
"Ще бѫдешь живъ всегда."
Азъ при Іисуса приближихъ,
Слабъ, жаденъ и скърбливъ,
Отъ жизненный-тъ изворъ пихъ;
Сега съ Христа сьмь живъ.

4 Чухъ сладкый-тъ Іисусовъ гласъ,
"Къмъ мене погледни:
"Слънце на правдѫ-тѫ сьмь Азъ;
"Ты виждь и ся спаси.
"Азъ свѣтлина сьмь на міръ-тъ,
"И утренния звѣзда,
"Ходи въ животный-тъ си пѫть
"Съ моѭ-тѫ свѣтлинѭ."

5 Азъ къмъ Іисуса погледнѫхъ:
Той ми станѫ звѣзда
И слънце; съ него излѣзнѫхъ
Изъ мрачнѫ тьмнинѫ.
Ще ходѭ съ радость отъ сега
Прѣзъ всичкый си животъ;
Свята-та му видѣлина
Ще ми показва пѫть.

68 *Да бѫде воля-та твоя.* (8.)

1 Ты както щешь, Іисусе мой,
Да бѫде воля-та твоя!
Прѣдавамъ всичкый си животъ
Въ пріятелскѫ-тѫ ти рѫкѫ.

2 Ты вождь си мой; помагай ми,
Прѣзъ скърбь и радость, всякога,
Да казвамъ отъ сърдце-то си,
Да бѫде воля-та твоя!

3 И вождь си и примѣръ за насъ;
Пролѣлъ си сълзы на землѭ;
Ако проливамъ днесь и азъ,
Да бѫде воля-та твоя!

4 Чрѣзъ сълзы ако ся яви
Надежда — свѣтла-та звѣзда,
То вѣра-та ще мя държи:
Да бѫде воля-та твоя!

5 Пѫтувамъ къмъ небесный домъ:
За то, въ часъ-тъ и на смьрть-тѫ
Ще пѣѭ съ радость, Спасе мой,
Да бѫде воля-та твоя!

69 *Врѣме-то ми тѫжно тече.*

(8. Особ.)

1 Врѣме-то ми тѫжно тече
Когато не виждамъ Христа,
И красны-тѣ полскы цвѣтя
За мене безсладостны сѫ.
Отъ Господа отдалѣченъ,
Сърдце-то ми радость не знае,
А съ него пакъ съединенъ,
Декемврій с' обраща на Май.

2 Прѣблаго е име-то му,
И сладъкъ е Неговъ-тъ гласъ.
Когато продума ми той,
Потайва ми ся всяка страсть.
Все близу да бы той стоялъ
При моѭ-тѫ бѣднѫ душѫ,
Повече не быхъ пожелалъ,
Допълнена ми радость-та.

3 Покоренъ на заповѣдь-тѫ
На Бога, Спасителя си,
Еднаквы ми сѫ врѣмена,
Мѣста-та сѫ всичкы добры.
Безъ неговѫ-тѫ благодать,
Палати сѫ безъ красотѫ,
Тьмница ми става палатъ,
Тамъ ако намѣрѭ Христа.

4 Спасителю, Господи мой,
Помилуй ты мене сега;
И ако сьмь вѣренъ рабъ твой
Защо така скърбно тѫжѫ?
Къмъ мене сега приближи,
Отмахни отъ мене скърбь-тѫ,
И пѫть-тъ ми ты оправи,
Да идѫ при теб' у дома.

70 *Вѣра въ Христа.* (6, 4.)

1 Моя-та вѣра е
Къмъ тебе, о Христе,
И Спасе мой.
Ты погледни сега
На моѭ-тѫ молбѫ;
Помагай ми всегда
Да сьмь рабъ твой.

2 Съ любовь си ты богатъ;
Твоѭ-тѫ благодать
Ми подари;
О Агне Божіе,
За мене ты умрѣ;
Туй немощно сьрдце
Ты уякчи.

3 Прѣзъ всичкый си животъ
Азъ твой-тъ лекъ хомотъ
Да понесѫ;
Всегда въ законъ-тъ си
Ты мя рѫководи;
Не мя оставяй ты
Да заблудѭ.

4 Кат' мине веч' сънъ-тъ
На краткый-тъ ми пѫть,
Близъ застани;

Да не плѣни смьрть-та
Бѣднѫ-тѫ ми душѫ,
Но горѣ въ небеса
Мя възведи.

71 *Посвященіе Іисусу.* (8, 6.)

1 На милостивый-тъ си Спасъ
Какво да принесѫ?
Къмъ него любовь-тѫ си азъ
Какъ могѫ да явѭ?

2 *Сърдце-то си* ще му прѣдамъ;
Достойно знамъ не е;
Но самъ е искалъ то, и знамъ
Не ще го той прѣзрѣ.

3 *Душѫ-тѫ си* ще му прѣдамъ;
Той може да спасе,
Дѣто е той, да видѭ тамъ
Славно-то му лице.

4 *Умъ-тъ си* още ще му дамъ,
Вниманіе-то си;
Своѭ-тѫ истинѫ той самъ
Дано да ми яви.

5 *И силѫ-тѫ си* ще му дамъ;
Съ рѫцѣ, нозѣ, главѫ,
На него послушливъ да сьмь,
И вѣренъ за всегда.

6 *Врѣме-то си* ще посвятѭ
На Господа Христа;
Вси-тѣ си дни да иждивѭ
Въ полезнѫ работѫ.

7 *Имотъ-тъ си* ще принесѫ;
Много не е, но ты,
И него съ благость, Господи,
И мене пріими.

72 *"Господь ми е Пастырь."* (11.)

1

Господь ми е Пастырь, не ще ся лишѫ;
Въ зелены-тѣ пасища азъ ще пасѫ;
Душѫ-тѫ ми води при тихы воды;
Управя мя въ пѫть-тъ на правдѫ-тѫ си.

2

И даже да ходѭ въ долъ-тъ на смьрть-тѫ,
Ты съ мен' си, отъ зло-то ся азъ не боѭ;
Твоя-та тояга ще мя утѣши,
Безъ страхъ ще да сьмь при Спасителя си.

3

Ты прѣдъ врагове-тѣ ми си мя гостилъ;
Съ елей ты главѫ-тѫ ми си умастилъ;
Бесчисленны милости ты си ми далъ
И съ благости чашѫ-тѫ ми си прѣлѣлъ.

4

О Боже всемилостивъ, силѫ ми дай,
Да пазѭ твои-тѣ веленія до край;
Кога ся тукъ свършатъ годины-тѣ ми,
Въ домъ-тъ си, ся молѭ, мя ты прѣсели.

73 *Христовъ войникъ.* (8, 6.)

1 Ако съмь азъ Христовъ войникъ,
От Вождь-тъ си сега
Азъ неговъ рабъ и ученикъ,
Ще ли ся посрамѭ?

2 На одъръ почивателенъ
Въ рай ще ли с' отнесѫ?
Зематъ ли тѫй подвижници
Вѣнецъ или мьздѫ?

3 За мене нѣма ли врази,
Да имъ противъ стоѭ?
Станѫхѫ ли пріятели
Плъть-та и Сатана?

4 Не: ако щѫ да царствувамъ
Азъ съ тебе, Господи,
Трѣба сега да ратувамъ;
На туй мя укрѣпи.

5 Въ святый-тъ подвигъ вѣрни-тѣ
Съ твоіѫ-тѫ благодать
Ще бѫдѫтъ побѣдители,
Ако и да умрѫтъ.

6 А на Сіонскѫ-тѫ горѫ,
Не намъ, не намъ, Христе,
Но тържество-то, слава-та,
Тебѣ ще ся даде.

74 *Настави мя, Боже.* (8, 7, 4.)

1 Въ тѫзи пустотѫ, о Боже,
Настави мя и води.
Слабъ сьмь азъ, а ты все можешь;
Упази мя отъ бѣды.
Съ хлѣбъ небесный,
Съ хлѣбъ небесный,
Моіѫ-тѫ душѫ храни.

2 Дай да истече за мене
Живодатна-та вода;
Стълпъ-тъ огненъ да ми свѣти
Въ тѫзи мрачнѫ пустотѫ.
Ты Спаситель,
Покровитель,
Приведи мя прѣзъ свѣта.

3 До онѫзь рѣкѫ дълбокѫ
Като дойдѫ, помощь дай:
Прѣнеси мя прѣзъ потока,
Безопасно въ твой-тъ рай.
Вѣчнѫ славѫ
И похвалѫ
Да ти пѣѭ тамъ безъ край.

75 *Родени въ грѣхъ.* (7. 8 реда.)

1 Грѣшни смы! О Господи,
Още въ грѣхъ заченѫти:
Отъ какъ съгрѣши Адамъ,
Грѣхъ остави слѣдство намъ.
Щомъ ся раждамы дѣца,
Грѣхъ засѣва въ насъ смьрть-тѫ.
Твой законъ е святъ и правъ:
Гнилъ е всякой нашъ съставъ.

2 Само твоя благодать
Мож' да махне тозь развратъ,
Нѣма, нѣма въ насъ добро,
Всякога клонимъ на зло.
Никой вънкашенъ обрядъ,
Колко и да търсимъ вредъ:
Нѣма силѫ да цѣри,
Вѫтрѣшны-тѣ болести.

3 Не сьлзы ни ядове
Ни горчивы выкове,
Нето жьртвы отъ юнцы
На горящы олтарй,
Ни кропящій Іерей,
Моглъ бы да опере,
Ни съ изворъ нито съ потокъ
Тойзи нашъ-тъ чернъ порокъ.

4 Сам' твоя-та кръвь, Христе,
Може насъ да опере;
И да исцѣри за въ часъ,
Тежкѫ-тѫ проказѫ въ насъ.
Жертвѫ пълнѫ далъ си Ты;
Насъ отъ всякой грѣхъ омы:
Тѫзи кръвь спасителнѫ
Другы жертвы нѣмахѫ.

5 Отегчени отъ грѣха,
Дай, о Боже, намъ сега,
Ный да чуемъ твой-тъ гласъ,
И да укрѣпи той насъ,
Съ вѣрѫ да пріимамы
Помощи спасителны,
И да славославимъ Тя,
Искупителю Христе.

76 *Іисусовый миръ.*

1

Кога си грѣхове-тѣ азъ смыслихъ
Най зълъ болѣжъ и мѫка мя обзѣ:
Но щомъ любезный Спасъ си припомнихъ,
Душа-та ми блаженъ покой пріе.

2

Ето Господній-тъ прѣсвятъ законъ
Върхъ мен' прѣстѫпникъ страшно ся яри:
Но ето Спасъ умрѣ; и него Онъ
Съсъ крьстнѫ смьрть най точно испълни.

3

Разгнѣванъ Богъ на сѫдный столъ сѣди:
Туй азъ смыслихъ и съ трепетъ ся покрыхъ.
Іисусъ мя съ Бога чудно примири
И тъй азъ миръ прѣславенъ придобыхъ.

4

Ето и Адскый огнь негасимъ
Попалва все отъ грѣхъ омрьсено.
Увы! Но ето азъ сьмь неврѣдимъ;
Іисусъ мя спасе най тържественно.

5

Отчаянъ азъ подъ най свирѣпъ хомотъ
Злощастенъ скытникъ бѣхъ поробенъ въ грѣхъ.
Іисусъ е пѫть къмъ истинскый животъ,
Тозь гласъ зачухъ азъ отъ Голгоѳскый върхъ.

6

О! какъ сьмь азъ съ прѣславенъ миръ
снабденъ!
Омытъ съ прѣчистѫ-тѫ Христовѫ кръвь,
Съсъ радость Нему ще сьмь посвященъ,
На тозь безбоженъ свѣтъ и въ вѣкъ вѣковъ.

77 *Загубена-та овца,* (6, 6, 8, 6.)

1 Загубена овца
Бѣхъ азъ и не рачихъ
Да слушамъ Пастырскый-тъ гласъ,
Нито ся покорихъ.

2 Строптиво дѣте бѣхъ;
На добрый си Бащѫ
Гласъ-тъ не слушахъ, не сѣдѣхъ
Покорно у дома.

3 Подири Пастырь-тъ
Съ любовь овцѫ-тѫ си;
Баща-та по пустыни-тѣ
Дѣте-то потърси.

4 Отъ стадо-то далечь,
Скытатель уморенъ,
Намѣрихѫ мя веч' при смьрть,
Унылъ, осамотенъ.

5 Намѣрихѫ мя слабъ
От жедность и отъ гладъ;
Въздигнѫхѫ мя излека,
Прибрахѫ мя назадъ.

6 Іисусъ е Пастырь мой;
Побуденъ отъ любовь,
Душѫ-тѫ ми искупи Той
Съсъ своіѫ-тѫ си кръвь.

7 Добрѣ ми е сега
Слѣдъ Него да вървіѫ;
Не сьмь изгубена овца;
Съсъ стадо-то пасѫ.

8 Скытатель веч' не сьмь;
Обычамъ мой-тъ Спасъ;
Обычамъ Бащинъ-тъ си домъ,
И Бащинъ-тъ си гласъ.

78 *Прѣданность къмъ Христа.*

(8, 7.)

1 Скрыта въ мене е скърбь-та ми
Отъ очи-тѣ на свѣта;
На пріятель іѫ не казвамъ,
Ни на другъ освѣнь Христа.

2 На прѣстола дѣт' сѣдишь ты,
Теготы-тѣ ми, Христе,
Що тьрпіѫ гы всичкы знаешь;
Ты самъ си тѣхъ прѣтьрпѣ.

3 Отегченъ отъ скърбь припадвамъ
Прѣдъ нозѣ-тѣ ти, Христе,
Дай ми, дай пакъ да ся радвамъ;
Обърни къмъ мен' лице.

4 Ето, азъ на теб' възлагамъ
Всякѫ моѭ теготѫ,
И душѫ-тѫ си прѣдавамъ
Да е твоя за всегда.

79 *Духовна борба.* (11. Особ.)

1

Отъ всякѫдѣ идѫтъ, отъ близъ и далечь,
Трѫби и трѫба-та и выка на мечъ,
Бой-тъ е начнѫтъ, ще е страшенъ на вредъ,
Опасани смы и ще ходимъ напрѣдъ.
Ще ходимъ напрѣдъ,
Ный ще ходимъ напрѣдъ,
Опасани смы и ще ходимъ напрѣдъ.
Бой-тъ е начнѫтъ, ще е страшенъ на вредъ,
Опасани смы, и ще ходимъ напрѣдъ.

2

Пълкъ има противъ насъ за бой приготвенъ,
Но да не ся уплашимъ отъ врагъ опълченъ,
Самъ Господь е щитъ нашъ по силенъ отъ мѣдъ,
Съсъ вѣрѫ и дързость да ходимъ напрѣдъ.
Ще ходимъ, и пр.

3

Христосъ ни е вождь, той ны води на брань,
На пусто-то поле турихмы си станъ,
Нито сълнеченъ пекъ, нито мразъ, нито ледъ
Не ще ны уплаши, но ще ходимъ напрѣдъ.
Ще ходимъ, и пр.

4

Насъ кани чрѣзъ подвизы нашій Отецъ,
Побѣдитель-тъ само ще носи вѣнецъ;
Сега има подвигъ, но радость е вслѣдъ,
Съ надеждѫ на Спаса нашъ ходимъ напрѣдъ.
Ще ходимъ, и пр.

80 *Дано да станѫ ангелъ.*

1 Дано да станѫ ангелъ
И ангелскый пѣвецъ,
Въ рѫцѣ-тѣ ми кытара,
На чело ми вѣнецъ.
Правъ тамо щѣхъ да стоѭ
Прѣдъ славный-тъ си Спасъ
И сладко щѣхъ да пѣѭ
Съсъ непрѣстаненъ гласъ.

2 Не быхъ ся уморявалъ,
Не быхъ нито грѣшилъ;
Страхъ, скърбь не быхъ познавалъ,
Ни сьлзы веч' ронилъ;

Но святъ и чистъ и веселъ
Азъ вѣчно быхъ стоялъ
И Спаса славословилъ
Прѣдъ свѣтлый-тъ прѣстолъ.

3 Дѣте сьмь грѣшно, слабо,
Но той ще ми прости;
Кат' мене много тамо
Дѣца сѫ отишли.
О милый мой Іисусе,
Когато азъ умрѫ,
Ты съ благость пріими мя
При тебе да стоѭ.

4 Тамъ веч' ще бѫдѫ ангелъ
И ангелскый пѣвецъ,
Въ рѫцѣ-тѣ ми кытара
На чело ми вѣнецъ.
Тамъ вѣчно ще живѣѭ
При славный-тъ си Спасъ
И сладко ще да пѣѭ
Съсъ непрѣстаненъ гласъ.

81 *Истинска мудрость.* (8, 8, 6.)

1 Това да ми е мудрость-та,
Какъ да послушамъ Господа
Съ признателнѫ любовь;
Да бѣгамъ азъ отъ всяко зло,
Да слѣдвамъ вѣчно-то добро,
Прѣзъ тѣсный пѫть Христовъ.

2 Твоіѫ-тѫ силнѫ благодать,
За да оставіѫ всякъ развратъ,
На мене, Боже, дай!
Сърдце-то ми ты освяти,
И стѫпкы-тѣ ми оправи
Да стигнѫ твой-тъ Рай.

82 *Маловѣрность далеко.* (11.)

1

Маловѣрность, далеко отъ мене иди,
Защото е близо Спаситель-тъ ми:
При него прибѣгвамъ отъ всякѫ бѣдѫ:
Христосъ е въ корабь-тъ; не ся азъ боіѫ.

2

Наистинѫ нему азъ злѣ съгрѣшихъ,
Забравихъ го, неблагодаренъ му быхъ;
А той не забрави, но мя съхрани,
И пѫть-тъ ми пази прѣзъ всичкы-тѣ дни.

3

Защо да роптаіѫ кога сьмъ въ бѣдѫ,
Въ лишеніе, бѣдствіе и тѣснотѫ?
Когато за мене ты страдаше все,
Азъ да не търпіѫ ли за тебе, Христе?

4

И пѫть-тъ ми тьменъ и тежъкъ да е,
Отъ него по тьменъ Христовый пѫть бѣ:
На този наставникъ благый-тъ съвѣтъ
Ще мя заведе на небесный-тъ свѣтъ.

5

Помага ми всичко сега за добро,
И нищо не може до край да е зло:
Съ побѣдж ще видіж святж-тж горж,
И тамъ колко сладко ще пѣіж хвалж.

83 *Небесный домъ.* (10. Особ.)

1

Радостно, радостно, вървіж на пжть,
Който мя води къмъ горній-тъ свѣтъ;
Ангелскы гласове выкатъ, "Ела,
Радостно, радостно, тукъ у дома."
Скоро ще минж азъ жизненъ прѣдѣлъ;
Скоро ще стигнж на славнж-тж цѣль;
Страненъ и пжтникъ не ще сьмь тога,
Радостенъ веселъ ще сьмь у дома.

2

Мили пріятели минжхж тамъ,
Чакатъ и мене въ небесный-тъ храмъ;
Пѣіжтъ отъ срещж прѣзъ смъртнж рѣкж,
"Радостно, бързай, ела у дома."
Сладкы имъ звукове стигатъ до насъ,
Чува ся тѣхный-тъ сладостенъ гласъ;
Канятъ и выкатъ отъ срѣдъ небеса,
"Радостно, тичай, ела у дома."

3

Смърть нека остри свои-тѣ стрѣлы,
Мене не може тя веч' устраши,
Спасъ мой отнелъ е на гробъ-тъ власть-тѫ,
Радостно азъ ще вървіѭ къмъ дома.
Колко веселіе въ вѣчный-тъ день!
Вѣчно отъ грѣхъ и погыбель спасенъ,
Ще славословіѭ азъ Спаса Христа,
Радостно, радостно, тамъ у дома.

84 *Христіанска любовь.* (8, 7.)

1 Отъ каквото бы веселіе,
Отче, и да мя лиши
Твоя-та върховна воля,
Съ туй мя, Боже, утѣши:

2 Нека дойде прѣдъ прѣстолъ-тъ
На твоіѫ-тѫ благодать
Моя-та молба смиренна:
Покажи ми твой-тъ пѫть.

3 Дай ми сърдце благодарно,
Тихо и признателно,
Отъ роптаніе свободно,
Чисто, свято и добро.

4 Дай ми силѫ, дай ми ревность;
Маловѣренъ сьмь и слабъ:
Помогни ми да прѣбѫдѫ
За всегда твой вѣренъ рабъ.

5 Нека сладка-та надежда
Че си ты пріятель мой
На сьрдце-то ми да стане
Крѣпость, радость и покой.

6 Да ми свѣти прѣзъ животъ-тъ
Свѣтло-то твое лице;
Да вѣнчае и конецъ-тъ
Твое-то присѫтствіе.

85 *Молитва за доволствіе.* (8, 7.)

1 Твоя-та върховна воля,
Отъ що и да мя лиши,
Отче, но покорно молѭ,
Туй ми ты не отречи.

2 Дай ми тихо, благодарно,
Мирно, весело сьрдце,
Отъ роптаніе свободно,
Пълно съсъ доволствіе.

3 Дай ми сладкѫ-тѫ надеждѫ,
Господи, че ты си мой;
Дай ми вѣрность, да покажѫ
Че сьмь азъ прѣданъ рабъ твой.

4 Любовь-та ти да владѣе
Върху мене прѣзъ вси дни;
Милость-та ти да вѣнчае
Край-тъ на животъ-тъ ми.

86 *Голѣма-та заповѣдь.* (8, 6.)

1 Господа Бога твоего
Сърдечно възлюби;
И както себе заедно,
Съсѣдъ-тъ си люби.

2 Христосъ учитель нашъ така
Намъ явно извѣсти;
Законъ, пророци, той каза̀,
Тозь разумъ иматъ вси.

87 *Псаломъ 24.* (7.)

1 Пълность-та на тѫзь земѭ
Господу принадлежи,
Нему и вселенная
Съ всичкы-тѣ си жители.

2 Неѭ той е основалъ
Върхъ широкы-тѣ моря;
Съ мудрость той е показалъ
Пѫть на всякоѭ звѣздѫ.

3 Кой ще да възлѣзе самъ
На Господнѭ-тѫ горѫ,
И въ святилище-то тамъ
Да живѣе за всегда?

4 Неповинный-тъ съ ржцѣ,
Що говори съ правотж,
Който съ искренно сърдце
Мрази всякж суетж.

5 Който търси Господа,
Съ радость ще възвыси рогъ;
Нему дава правдинж
Неговъ-тъ Спаситель Богъ.

88 *Тѣсный пжть.* (8.)

1 Широкъ е пжть-тъ къмъ смьрть-тж;
Прѣзъ него тысящи вървятъ;
А мудрость-та показува
Въ животъ що води тѣсный пжть.

2 "Отричай ся отъ себе си;
Тъй можешь да мя слѣдувашь;
Съ търпѣніе крьстъ-тъ си дигни:"
Тъй заповѣдва Господь нашъ.

3 И ако на Спаситель-тъ
Азъ ученикъ да сьмь рѣшж,
То всичкж славж на свѣтъ-тъ
Кат' изметъ трѣбува да мніж.

4 Но боязлива-та душа
Като остави Божій пжть,
И отъ небесны-тѣ врата
Ще падне скоро въ пькълъ-тъ.

5 Надежда-та ми, Боже мой,
Да не излѣзе суетна;
Но приготви мя за покой
Вѣченъ и славенъ при Христа.

89 *Братско съгласіе.* (8, 7.)

1 Ето колко сѫ блажени
Сынове-тѣ на миръ-тъ!
Съсъ сърдца съединени
Ходятъ сдружно въ единъ пѫть.

2 Тѣхны-тѣ сърдца едны сѫ,
И надежда-та една;
Всякой братскы прилѣжава
Другыго да ползува.

3 Кога всякый братъ за брата
Ся старае искренно,
Не оставатъ безъ заплатѫ
По избраннѫ отъ злато.

4 Тъй кога на Аарона
Свято миро ся излѣ,
Скоро ся домъ-тъ испълни
Отъ благоуханіе.

5 Тъй на хълмы-тѣ небесны
Все е пълно съ блескъ Христовъ,
Съ радость, тържество и пѣсни;
И въздухъ-тъ е любовь.

90 *Само Іисусъ ли ще носи крьстъ?* (8, 6.)

1 Да ли самъ кроткый Іисусъ
Ще носи крьстъ-тъ си,
И на страданіе горкый вкусъ
Самъ Господь ще търпи?

2 Да ли свѣтъ-тъ на около
Съвсѣмъ освободенъ?
Не; има крьстъ за всякого;
Крьстъ има и за мен'.

3 Тука ся борихѫ до кръвь
Святи-тѣ, а сега
Вкусватъ несмѣсенѫ любовь,
И радость безъ сьлзѫ.

4 Примѣръ ми даде славный Спасъ;
Умрѣ за мене той:
Кат' неговъ ученикъ и азъ
Ще носіѫ крьстъ-тъ свой.

5 Тогазь ще идѫ у дома,
И въ срѣдъ небесный храмъ
Ще видіѫ Господа Христа;
Вѣнецъ ще носіѫ тамъ.

91 *Съюзъ на вѣрны-тѣ.* (6, 6, 8, 6.)

1 О, сладъкъ нашъ съюзъ
На вѣрны братія,
Какъ силно Господь нашъ Іисусъ
Държи ны въ любовь-тѫ.

2 Единъ е нашъ Отецъ,
Единъ намъ Ходатай,
Единъ ще бѫде нашъ вѣнецъ
У славный Божій рай.

3 Едны тѫгы-тѣ ни,
Надежда-та една,
Едны сѫ наш'-тѣ радости,
Една ни е цѣль-та.

4 Взаимно скърбимъ ный
Во врѣме на скърбь-тѫ,
И сълзы съжалителны
Ронимъ за братія.

5 Тукъ раздѣленіе
Скърбь причинява намъ;
Но смислямы ся за небе,
Че ще ся видимъ тамъ.

6 Тамъ нѣма болести,
Ни плачъ, ни скърбь, ни страхъ;
Не ся намѣрватъ тамъ сълзы,
Защото нѣма грѣхъ.

92 *Христосъ прибѣжище.*

(6, 6, 8, 6.)

1 Безсиліе-то ми
Ты знаешь, О Христе,
Помощникъ силенъ ми си Ты:
Ты и прибѣжище.

2 Надежда ми си Ты,
Ты си мой щитъ и рогъ,
Мое си ты живѣлище,
Ты си мой Спасъ и Богъ.

3 Да пазѭ себе азъ
Не могѫ отъ бѣдѫ:
Ты си деня на мене Стражъ
Ты бдишь надъ мен' нощя.

4 На моѭ-тѫ душѫ
Ты вѣчно си покровъ,
И прѣпорѫчвамъ ѭ сега
На твоѭ-тѫ любовь.

93 *Христосъ Пастырь нашъ.* (8.)

1 Прибѣгвамы твои овцы
При тебе, добрый Пастырю:
Варди сега стадо-то си;
Защото вълкъ-тъ близу е.

2 Да кѫса, граби и дере,
Съсъ злобѫ адскѫ иде той;
Всичкы-тѣ заблуждающи
Той хваща за грабежъ-тъ свой.

3 Въ кошарѫ-тѫ ны прибери,
Тамъ безопасно да стоимъ;
Рѫкѫ-тѫ си надъ насъ простри,
Пази ны да не заблудимъ.

4 Додѣ е Пастырь-тъ при насъ
Врагъ-тъ не може да дере;
Ако ся прьснемъ ный, тогазь
Вълкъ скоро ще ны пояде.

5 Недѣй оставя да посѣе
Тозь врагъ въ насъ никакъвъ раздоръ:
Съ еднѫ душѫ, едно сьрдце,
Варди ны въ мирный-тъ си дворъ.

6 Съгласно да живѣемъ ный,
Съгласно даже до конецъ,
Отъ тебе да пріемемъ вси
Въ небе-то славный-тъ вѣнецъ.

ЦАРСТВО-ТО ХРИСТОВО.

94 *Сынъ-тъ Давидовъ.* (8, 6.)

(Иса. 9; 6.)

1 Намъ ся роди едно Дѣте,
И Сынъ ся даде намъ;
Слухъ-тъ му ще ся раздаде,
Той ще властвува самъ.

2 И вси-тѣ земны племена
Ще да го почетѫтъ;
И силы-тѣ на небеса
Ще му ся покорятъ.

3 Началство-то му ще расте
Безъ спънкѫ, безъ свършъкъ;
Князь мира ще ся назове,
Съвѣтникъ, крѣпкый Богъ.

4 Основа на прѣстолъ-тъ му
Е сѫдъ и истина;
Осанна нашему Царю,
На Господа Христа.

5 Добрѣ дошелъ тозь славенъ Князь,
Отъ сърдце можемъ рекъ;
Нека царува Той надъ насъ
Отъ нынѣ и до вѣкъ.

95 *Призованіе отъ язычницы-тѣ.* (7, 6.)

1 Отъ вси-тѣ Гринландійскы
Студены планины,
Отъ всичкы-тѣ Индійскы
Горещы равнины,
Отъ всякѫдѣ ны выкатъ
Съ рыдателны уста,
Да гы избавимъ, искатъ,
Отъ льсть и суетѫ.

2 Ей, островъ доброплоденъ
Ный видимъ Цеилонъ:
И въздухъ благовоненъ
И веселъ има онъ:
Тамъ има всяка сладость,
Климатъ-тъ тамъ е мекъ;
Но ползва ли тазь радость? —
Пълзи тамъ человѣкъ.

3 Дарилъ гы Богъ напраздно
Съ безбройны добрины,
Понеже тѣ омразно
Почитатъ суеты:
Съсъ ревность колѣничатъ
Прѣдъ камен' и дрьва,
За богове пріиматъ
Рѫчны-тѣ си дѣла.

4 О братіе просвѣщени
Съсъ блескъ небесенъ, святъ,
Спасени, възродени
Съ Христовѫ благодать,
Явѣте Божій Агнецъ,
Кажѣте го на вси,
Прѣславный жизнодавецъ
На грѣшны-тѣ души.

96 *Послѣдни-тѣ дни.* (7, 6.)
(Иса. 2; 2—4.)

1 Ето домъ-тъ Господень
Въ послѣдни златны дни
На върхъ-тъ на горы-тѣ
Ще да ся утвърди.
Далечни-тѣ языци
Ще дойдѫтъ съ веселбѫ,
И купно ще ся стичатъ
Къмъ славнѫ-тѫ горѫ.

2 "Елате да възлѣземъ,
Да идемъ къмъ Сіонъ,
И съ радость тамъ да чуемъ
Господній-тъ законъ.
Богъ самъ ще ны научи
На пѫтища-та си,
И вѣрно ный ще ходимъ
Въ святы-тѣ му стезы."

3 Надъ всичкы ще владѣе
Тогазь Сіонскый Царь;
И него ще познаватъ
Всемиренъ Господарь.
Народъ противъ народа
Не ще постави станъ;
И вече братъ на брата
Не ще да дигне брань.

4 Отъ всякѫдѣ, о смьртни,
Елате радостно,
И искренно да служимъ
На Бога нашего:
И той ще ны научи
Своѭ-тѫ истинѫ;
И ще ны рѫководи
Господня свѣтлина.

97 *Царствуваніе-то Христово.*

(8, 8, 6.)

1 Стани ты, силный Ратнику,
Христе, безсмьртный нашъ Царю,
Царство-то си земи;
Да бѫдѫтъ вси-тѣ краища
На тѫзь бунтовничкѫ землѭ
Твои подданници.

2 О Побѣдителю, ѣздй,*
И вси-тѣ непріятели
Нека ся покорятъ;
Додѣ на Ада силы-тѣ
Прѣдъ твое-то подножіе
Плѣнъ-тъ да прѣдадѫтъ.

3 Твое-то слово испратй
На всякѫдѣ да облѣти
Околъ свѣтъ-тъ завчасъ;
Додѣ да чуе радостно
Всяка душа подъ слънце-то
Небесный-тъ ти гласъ.

4 И вси-тѣ идоли тога
Да паднѫтъ, както нѣкога
Дагонъ у свой-тъ храмъ;
А нашій Спасъ, чрѣзъ благодать,
На всичкый свѣтъ да е познатъ
И да царува самъ.

5 И име-то Іисусово,
Почтенно и възлюбленно
Нека ся отзове;
Земя-та, съ пѣсни радостны,
Съ безчетны-тѣ си жители,
"Осанна" да рече.

---

* Псал. 45; 4.

98 *Царство-то Христово.* (8.)

(Виждь 72-й Псаломъ.)

1 Кога ты, о Създателю,
Ще покоришь свѣтъ-тъ Христу?
Дай царство-то на Сына си,
И силѫ-тѫ му утвърди.

2 Достоинъ е Сіонскый Царь
Да е надъ всичкы Господарь;
Ще сѫди сиромасы-тѣ,
И угнѣтены-тѣ спасе.

3 Ще слѣзе Той като роса
На покосенѫ-тѫ трѣвѫ,
И праведникъ-тъ ще цьвти
Съсъ славѫ въ неговы-тѣ дни.

4 И въ смьртнѫ сѣнкѫ що лежатъ
Народи ще ся веселятъ:
Миръ ще тече като рѣка
Съ любовь по всичкѫ-тѫ земѭ.

5 Да хвали вѣчно нашій Спасъ
Небе-то нека вдигне гласъ;
И да прослави Божій Сынъ
Земя-та да рече, Аминь.

99 *Хубавый Сіонъ.*

1 Хубавъ Сіонъ! градъ огражденъ,
Съ Божіѭ славѫ украшенъ;
Хубавы вси-тѣ му стѣны,
Порты-тѣ бѣли бисери:
Тѣхъ ще отвори самъ за насъ
Нашій-тъ силенъ, славенъ Спасъ.

2 Хубавъ е въ него Божій храмъ;
Нѣма отъ слънце нужда тамъ;
Хубави, съ бѣлы облѣкла,
Ангели пѣѭтъ тамъ всеґда.
Могѫ ли азъ слабъ ученикъ,
Съ радость да влѣзѫ въ тѣхный ликъ?

3 Хубавы, на главы-тѣ си,
Носятъ спасени-тѣ вѣнцы;
Хубавы финицы държатъ;
Колко тържественно вървятъ!
Гледай, о брате, гледай тамъ
Славѫ-тѫ на небесный храмъ.

4 Хубавы пѣсни радостно
Пѣѭтъ съ китары отъ злато;
Хубава тая музика,
Насыта нѣма никога.
О, кога тамъ да стигнѫ азъ,
Спасу да пѣѭ съ веселъ гласъ?

5 Хубавъ прѣстол'-тъ на нашій Царь
Пастырь и Спасъ и Господарь;
Хубавъ на нашій подвигъ край,
Мирно жилище, Божій рай!
Нека побързамъ, дѣт' е Онъ,
Тамъ да сьмь, въ хубавый Сіонъ.

100 *Господь дойде.* (10. Особ.)

(Псал. 96; 13.)

1 Нека ся радува всичка земя,
Нека ся пълни свѣтъ-тъ съ веселбѫ;
Нека приготвя и всяко сьрдце
Мѣсто за Господа; Господь дойде;
Господь дойде да царува надъ насъ;
Господь дойде, человѣческый Спасъ:
Него познавамы нашъ Господарь:
Съ пѣсни посрѣщамы славный-тъ Царь.

2 Грѣхове, скърби веч' да не растѫтъ;
Тьрнье, бодили да не досадятъ:
Даватъ ся благословенія вредъ,
Дѣто е стигнѫла клѣтва напрѣдъ:
Бой и омраза прѣстануватъ веч';
Сьрпъ за копье и орало за мечъ;
Братъ не излива на брата си кръвь;
Стигнѫ веч' врѣме на миръ и любовь.

3 Дѣто Спаситель-тъ става познатъ,
Скоро чрѣзъ истинѫ и благодать
Той ще царува въ смиренны сьрдца;
Всичкы-тѣ ще му приносятъ хвалѫ.
Боже, да слушамы ный твой-тъ гласъ;
Правдѫ-тѫ си ты открывай на насъ:
Нашій Владѣтель и Царь да си ты,
Вѣрни, покорни подданници ный.

СВЯТА НЕДѢЛЯ.

101 *Господній день.* (8, 6.)

1 Тозь е день-тъ на Господа,
Когото направи:
Земя-та да ся радува,
И да ся весели.

2 Христосъ въскрьснѫ въ този день:
Уничтожи смьрть-тѫ:
Отъ него славно побѣденъ
Е Адъ и Сатана.

3 Въ тозь день съсъ радость вѣрни-тѣ
Ся сбиратъ на молбѫ,
И славословятъ всякѫдѣ
Господни-тѣ дѣла.

4 "Осанна на Сіонскый Царь,"
Вси вѣрни да рекѫтъ;
Той е всесилный Господарь,
Спаситель на свѣтъ-тъ.

5 На ѫглъ-тъ Той станѫ глава,
(Свѣтъ-тъ го отхвърли.)
Отъ Господа быде това,
Чудно въ очи-тѣ ни.

102 *За недѣлнѭ-тѫ сутринѫ.*

(8.)

1 Пакъ безопасно стигнѫхмы
Свършъкъ-тъ на седмицѫ-тѫ,
И съ Божіѭ милость видѣхмы
На другъ недѣленъ день зорѫ.

2 Ты радостно, душе моя,
Отъ свѣтскы грыжы ся върни,
И ползувай ся отъ день-тъ,
День-тъ що Богъ благослови.

3 Нека управимъ къмъ небе
Отъ сърдце, Богу даръ избранъ,
Хвалѫ, благословеніе,
Святый-тъ отъ молбѫ темянъ.

4 Далечь отъ свѣтскы суеты,
Съ онжѭ святж тишинж,
Въ грѫды-тѣ си усѣщамы
Начало на небеснж-тж.

5 Послушливи на Божій гласъ,
И съ радость у сьрдца-та си,
Днесь да прѣминемъ всякой часъ
Въ святы-тѣ наши длъжности.

6 Да ны приготви тойзи день
Да влѣзнемъ у небесный рай,
За праведны-тѣ отреденъ
Блаженъ недѣленъ день безъ край.

103 *Пѣснь за недѣлный день.*

(10. Особ.)

1

Пакъ безопасно прѣминжхмы ный
Вси-тѣ и въ тжзи седмицж бѣды;
Пакъ смы събрани въ молитвенъ съборъ
На поклоненіе въ Божій-тъ дворъ.
Колко е веселъ недѣлный-тъ день,
День отъ Създателя благословенъ,
День най угоденъ отъ всичкы-тѣ дни,
Образъ на вѣчны-тѣ ни веселбы.

2

И като търсимъ прощенье сега,
Въ славно-то име на Спаса Христа,
Боже, лице-то си намъ покажи,
Вси-тѣ ни грѣхове ты изглади;
Дай ни почивкѫ отъ грыжѫ и трудъ,
Дай ни почивкѫ отъ грѣхъ и отъ студъ;
Вѣрно ный нека тозь день отдѣлимъ,
Нашему Богу да го освятимъ.

3

Тукъ ся явявамы въ Божій-тъ храмъ,
Отче, твое-то присѫтствіе намъ
Съ милость бескрайнѫ ты нынѣ яви,
И да тя хвалимъ ты намъ помогни.
Нека говори съ насъ милый Іисусъ,
Отъ любовь-тѫ му да земемъ ный вкусъ.
Дай ты намъ вкусъ отъ небесный-тъ пиръ,
Дай ни почивкѫ, прощенье и миръ.

4

Вредъ да ся чуе днесь радостный гласъ,
Благо-то слово на нашій-тъ Спасъ;
Всякѫдѣ грѣшны-тѣ да убѣди,
Всякѫдѣ вѣрны-тѣ да утѣши.
Тъй да е всяка недѣля день-тъ,
Дор' да изминемъ пустынный-тъ пѫть,
Послѣ да стигнемъ въ небесный-тъ рай,
Въ вѣчнѫ почивкѫ, въ недѣлѭ безъ край.

РАЗНИ.

104 *Това правѣте за мое въспоминаніе.* (8, 7, 4.)

1 Любовь-та ся награждава,
Не остава безъ мъздѫ;
Колко радость причинява
Вѫтрѣ въ наши-тѣ сърдца
На пріятель,
На другарь нашъ ближность-та!

2 А какъ грѣшни-тѣ да хвалятъ
Униженый-тъ за тѣхъ,
Който дойде да искупи
Людіе-тѣ си отъ грѣхъ,
Да избави
Отъ погыбель и отъ страхъ?

3 Прѣзъ долъ-тъ на смъртнѫ сѣнкѫ
Той да мине бѣ готовъ;
Пакъ въ послѣдни-тѣ му думы
Всичко пълно бѣ съ любовь.
Колко сладость
Въ думы-тѣ "Помнѣте мя"!

4 Да тя помнимъ ли, Іисусе, —
Любовь-тѫ ти и смърть-тѫ?

Може ли да ся напише
Върху наши-тѣ сърдца
Друго име?
Да не бѫде никога!

105 *Пѣснь на крьщеніе-то на дѣте.* (8, 6.)

1 Добрый-тъ Пастырь какъ стои
Съ кротость и съ простотѫ;
Пригрѫща въ пазухѫ-тѫ си
Нѣжны-тѣ агнета.

2 Какъ выка Онзи който бѣ
На ангелы-тѣ Царь;
Къмъ себе выка малкы-тѣ
Небесный Господарь.

3 "Дѣца-та нека приближатъ;
Не гы въспирайте:
Защото тѣмъ принадлежи
Царство-то Божіе."

4 Спасителю, за тойзи гласъ
Принасямы хвалѫ:
Ты милостиво канишь насъ
И наши-тѣ дѣца.

5 Тѣхъ ный съвсѣмъ прѣдавамы
На тебе, о Христе;
Съвсѣмъ твои да бѫдемъ ный,
Твои да сѫ и тѣ.

106 *Утрення пѣснь.* (8, 6.)

1 Стани, душе, почни день-тъ,
Очи си отвори,
И вси-тѣ върскы на сънъ-тъ
Сега ты отхвърли.

2 Расперенъ Божій щитъ надъ мен'
Запазва мя нощя;
И отъ бѣды, азъ защищенъ,
Спокойно, мирно спѭ.

3 Надъ мен' той който вѣчно бди
Когато сладко спѭ,
На него азъ врѣме-то си,
Кат' бдѭ, ще посвятѭ.

4 До нынѣ дѣт' сьмь былъ лѣнивъ
Прости ми, Боже мой;
И дай отъ днесь да сьмь ревнивъ
Да слѣдвамъ пѫть-тъ твой.

107 *Вечерня пѣснь.* (6, 6, 8, 6.)

1 Прѣминѫ тойзи день,
Нападнѫ вечерь-та;
Дано да помнимъ всякога
Че близу е смърть-та.

2 Съблачамы ся ный
Да спимъ; и насъ отъ все,
На тойзи свѣтъ що имамы,
Смьрть-та ще съблѣче.

3 Пази ны тѫзи нощь
Отъ страхъ и отъ бѣды;
Да бдятъ надъ нази ангели
Додѣ ся зазори.

4 А като станемъ ный,
Помагай радостно
На поприще да тичамы
Както и слънце-то.

5 Кога постигне насъ
На тозь животъ нощь-та,
Да си починимъ, Спасе нашъ,
Въ твоѭ-тѫ пазухѫ.

108 *Пѣснь на новѫ годинѫ.*

(8, 8, 6.)

1 Елате, вѣрно да рѣшимъ
Че тѫзь годинѫ ще вървимъ
Въ небесный-тъ си пѫть:
Не ще прѣстанемъ никакъ ный,
Додѣ ся Господь нашъ яви
Въ послѣдній страшный сѫдъ.

2 Святѫ-тѫ волѭ неговѫ
Да вършимъ съ ревность всякога,
Съ надеждѫ и съ любовь;
Да служимъ ный съ търпѣніе
Тому, що смърть за насъ пріе,
Пролѣ своѭ-тѫ кръвь.

3 Какъ суетенъ е всякъ имотъ,
И кратъкъ тукашный животъ!
Лѣтй като стрѣла;
И дни-тѣ ни, като потокъ,
Текѫтъ, настава важный срокъ,
Часъ-тъ на вѣчность-тѫ.

4 На страшно-то сѫдовище
Да може всякой да рече
На Сѫдника Христа:
"Въ добрый-тъ подвигъ ся борихъ,
И вѣрно пѫть-тъ си свършихъ,
Упазихъ вѣрѫ-тѫ."

5 Дано и всякъ единъ отъ насъ
Да чуе съ радость онзи гласъ:
"Добрѣ, рабе добрый!
Ты вѣренъ си ми былъ, сега
Влѣзь, рабе вѣрный, въ радость-тѫ
На Господаря си."

109 *Нова-та година.* (8, 7.)

1 Колко тѣсенъ е прѣдѣлъ-тъ!
Какъ ся лѣто-то върти!
Колко бързешкомъ минуватъ
Дни, седмицы, мѣсеци!

2 Тъй и вѣчность наближава,
Наближава врѣме-то;
Ето Божій сѫдъ отдава
Право-то на всякого.

3 Но съ бесчетны искушенія
И отъ вѫтрѣ и отъ вънъ,
И чрѣзъ суетны мечтанія
Ный живѣемъ като въ сънъ.

4 Тозь животъ какъ да прѣминѫ,
Събуди мя, Боже мой;
И прѣзъ новѫ-тѫ годинѫ
Да сьмь вѣренъ воинъ твой.

5 Да живѣѭ Христіянскы;
Всичкы-тѣ си длъжности
И духовны и граждански
Да испълнѭ въ дни-тѣ си.

6 Тъй да е и друго лѣто,
Ако дойде; ако не,
Тазь година на небе-то
Веселъ да мя възведе,

110 *Есень-та.* (8, 7.)

1 Ето листіе-тѣ падатъ,
Падатъ сухы околъ насъ;
Чуйте какъ ны поучаватъ;
Насъ привыкватъ като съ гласъ:
"Смьртни, дайте намъ вниманіе,
Сынове Адамови,
Пріимѣте поученіе;
Истинѫ говоримъ ный.

2 Юноши, животъ-тъ тича;
Врѣме-то ви има срокъ;
Виждте въ насъ примѣръ и притчѫ,
Земайте отъ насъ урокъ:
Вы съ веселіе и съ пѣсни
Тичате слѣдъ суетѫ,
Ный прѣдъ малко бѣхмы росни,
Но смы паднѫли сега.

3 Може да вы окружаватъ
Много утѣшенія;
Но да вы не прѣльстяватъ
Тѣзи ясны небеса.
Както хвьрка всяко лѣто,
Тъй прѣхожда тука все;
И земя-та и небе-то
Прѣходимы сѫ и тѣ.

4 На дърво-то на живота
Упованіе-то ви
Да е турено, защото
Въ вѣчнѫ пролѣть то цьвти.
Изобиленъ е плодъ-тъ му,
Сѣнка-та му весела;
Красенъ и зеленъ листъ-тъ му,
И не вѣхне никога."

111 *Начало на богослуженіе-то.* (8, 7, 4.)

1 Ето въ име-то Христово
Тука смы събрани ный,
Драгоцѣнно-то му слово
Радостно да слушамы;
По между ны
Ты бѫди, о Господи.

2 На свѣта додѣ смы живи,
Дни-тѣ си да ти дадемъ,
И на тебе покорливи
Всякой кръстъ да понесемъ,
До когато
Приберешь ты насъ съвсѣмъ.

3 Тамо съ по добро служеніе,
И съ небесный-тъ языкъ,

Ще пѣемъ на теб' хваленіе
Купно съ Херувимскый ликъ;
Въ чистѫ радость
Ще прѣбѫдвамы во вѣкъ.

112 *Свършваніе на богослужение-то.* (8, 7, 4.)

1 Боже, ты благослови ны
Съ щедрѫ-тѫ си благодать,
И чрѣзъ правый пѫть води ны
Къмъ добрый-тъ горній свѣтъ:
Вразуми ны,
Просвѣти ны,
Избави отъ всякѫ сѣть.

2 Отъ сърдце благодаримъ ти
За евангелскый-тъ гласъ;
Благѫ вѣсть той възвѣсти ни,
Вѣсть спасителнѫ за насъ;
Впечати го,
Вкорени го
У сърдца-та ни тозь часъ.

3 И когато нѣма вече
Тукъ въ земный твой храмъ да смы,
Съсъ святыи-тѣ при тебе
Въ храмъ небесный пріими,
Да тя славимъ,
И тя хвалимъ,
Тамъ съ тържественны пѣсни.

113 *Братско събраніе.* (8, 8 реда.)

1 Испытай наши-тѣ сьрдца,
О Боже, и какъвто грѣхъ,
Неискренность или лъжѫ,
Намѣришь ты сега у тѣхъ,
Ты го искорени съвсѣмъ,
Да не владѣе веч' надъ насъ
Друго желаніе освѣнь
Да угодимъ на нашъ-тъ Спасъ.

2 Ты укрѣпи нозѣ-тѣ ни,
И ако бы да заблудятъ,
Не ны оставяй, но върни
И утвьрди ны въ твой-тъ пѫтъ.
У насъ ако ся породятъ
Единъ къмъ другыго тѫжбы,
Нек' скоро да ся спогодятъ
И братъ на брата да прости.

3 Помагай ни единъ на другъ
Да си помагамы и ный:
И взаимно да носимъ трудъ,
Печаль и скърбь и теготы.
Да знае всякой братъ така,
Че въ брата му за него е
И спомагателна рѫка
И съчувствително сьрдце.

4 Дай да ся назидавамы
Взаимно въ святъ и чистъ животъ,
Щото да наставявамы
Братъ брата си на твой-тъ пѫтъ.
За да растемъ въ благодать-тѫ,
Ты, Боже, вѣрѫ ни придай;
Въ надеждѫ-тѫ и въ любовь-тѫ
Ты ны усовършенствувай.

5 Въ Христа, на церквѫ-тѫ главѫ,
Во всичко да порастнемъ ный,
Додѣ безъ никаквы пятна
И непорочни станемъ вси;
Тогази церквѫ-тѫ своѭ
Невѣстѫ чистѫ пріеми,
Насъ пріеми на небеса
Между святіи-тѣ твои.

114 *Братска раздѣла.* (7, 4 реда.)

1 На раздѣлѫ, братіе,
Съ единъ гласъ, съ едно сърдце,
Пакъ еднъждь да пѣемъ вси
Похвалѫ на Спаса си.

2 Ако ся не видимъ пакъ
Тукъ на тойзи земенъ брѣгъ,
Има горѣ вѣченъ храмъ
Тамъ дано ся съберемъ.

3 Тамъ не влѣзува грѣхъ-тъ,
Нѣма скърбь тамъ, нѣма смьрть;
Тамъ ще ся съединимъ,
Веч' да ся не раздѣлимъ.

4 Тебе, Боже нашъ, сега,
Хвалятъ наши-тѣ сърдца;
Ты съ любовь гы пріеми
Вѣчно да сѫ тѣ твои.

115 *Богъ мя вижда всякой часъ.* (7.)

1 Богъ мя вижда всякой часъ,
Знае Той що правѭ азъ;
Ходѭ ли, или стоѭ,
Работѭ ли, ил' сѣдѭ,
Выкамъ ли, или мълчѫ,
Смѣѭ ли ся, ил' скърбѭ;
Слуша Той и всякой гласъ,
Знае и що мыслѭ азъ.

2 Въ сълнечнѫ видѣлинѫ,
И въ срѣднощнѫ тьмнинѫ,
Всякой другъ когато спи
Богъ надъ мене вѣчно бди.
О, великый Боже, ты,
Който близъ си вынѫгы,
Оправи мя въ правый пѫть
За до вѣчный-тъ животъ.

116 *Годины малко ощ'.* (6, 6, 8, 6.)

1 Годины малко ощ'
Ще минѫтъ, малко дни,
И съ стары-тѣ починѫлы
Въ гробъ-тъ ще спимъ и ный.
За онзи *страшенъ* день,
Христе, ны приготви;
Съ твоѭ-тѫ драгоцѣннѫ кръвь
Душы-тѣ ни измый.

2 Фъртуны малко ощ'
Ще біѭтъ въ нашій брѣгъ,
И ный ще стигнемъ въ миръ блаженъ
И тишинѫ во вѣкъ.
За онзи *миренъ* день, и пр.

3 Ощ' малко скърбь ще тукъ
Да притѣснява насъ,
И скоро вси-тѣ ни сьлзы
Отры ще нашій Спасъ.
За онзи *славенъ* день, и пр.

4 Малко недѣлни дни
Ще ны насьрдчатъ веч',
И скоро ще достигнемъ ный
Недѣлѭ безъ конецъ.
За онзи *свѣтълъ* день, и пр.

5 Когато ся яви
Тозь що за насъ умрѣ,
Изново ще ны оживи,
Безсмьртность ще даде.
За онзи *вѣченъ* день, и пр.

117 *Сѣй сѣме-то.* (8, 6.)

1 Сѣй сѣме-то всегда
И съ вѣрж всякждѣ;
На вечеръ и на ранинж
Добро-то сѣме сѣй.

2 Това ли ще успѣе,
Или пакъ онова,
Не знаешь ты, ни какъ расте
Туй сѣме тамъ въ прьсть-тж.

3 А Богъ ще съхрани;
Той жизнодавецъ е,
И вѣрно ще благослови
На врѣме-то свое.

4 Ще прорастжтъ тогазь
Отъ тѣзи сѣмена,
Пьрвомъ трѣва и послѣ класъ
И напоконъ зьрна.

5 Не бой ся ты; не е
Бесплоденъ трудъ-тъ ти:
Плодъ-тъ му ще ся събере
Въ небесны житницы.

118 *Сѣятели-тѣ.* (Особ.)

1

Ето сѣме посѣватъ деня и нощя,
Всякѫ заранъ и вечерь и у тьмнинѫ,
Въ хладинѫ и у сълнеченъ жаръ и у пекъ;
Ето сѣме ся сѣе отъ всякъ человѣкъ.
Какъ ли е жетва-та?

2

Сѣѭтъ сѣме-то словомъ и дѣломъ они;
Безъ да виждатъ това нерадиви-тѣ вси;
Тѣ съ пріятелскы думы, съ добры си дѣла,
Въ скърбенъ часъ веселятъ, утѣшаватъ сьрдца.
Блага е жетва-та.

3

Другы пакъ благородны посѣватъ дѣла;
Хвьрлятъ сѣме-то съ неуморимѫ рѫкѫ;
И кѫдѣто да стѫпятъ отъ всякакъвъ родъ
Класове-тѣ ся сводятъ отъ златный-тъ плодъ.
Пълна е жетва-та.

4

А пакъ другы съсъ праздны ржцѣ тамъ
стоятъ,
Та посѣватъ и тѣ, и безъ да ся свѣстятъ;
Скърбь и грыжж посѣватъ за себе си тѣ,
И тамъ плевель и кжколь ще произрасте.
Горка е жетва-та.

5

А деня ли ся сѣе, у тьмнж ли нощь;
Или въ немощь было, ил' въ стремителнж
мощь;
Было дѣ было, явно или тайно въ кжтъ,
По широко поле, по утъпканый пжть;
Вѣрна е жетва-та.

119 *Суета-та.* (8.)

1 О суета на суеты
Сж всичкы земны добрины!
Тъй възглашава Божій гласъ
Къмъ нази грѣшны всякой часъ.

2 Богатсво, льстна суета,
И всяка слава на свѣта;
Какъ чудно пълнятъ наш'-тѣ дни
Съсъ скърби ужасителны.

3 И въ сладости-тѣ на плъть-тѫ
Насыта нѣма никога,
Но съ трудъ и болесть и бѣды
Измѫчватъ наши-тѣ души.

4 Увы! тѣ всичкы въ този свѣтъ
Завчасъ ся губятъ като цвѣтъ,
Заранъ цьвтятъ процьвнуватъ,
А привечерь повѣхнуватъ.

5 Додѣ тъй гынемъ въ суетѫ,
Минуватъ дни-тѣ съ бързотѫ,
И насъ съсъ вѣтренны крыла
Занасятъ ны къмъ вѣчность-тѫ.

6 Но ты, О Боже милостивъ,
Спаси ны въ тозь свѣтъ нечестивъ,
Отъ всякѫ празднѫ суетѫ
Въ тѫзь тьмнѫ сѣнкѫ на смьрть-тѫ!

7 Съ небеснѫ мудрость насъ дари
Да диримъ вѣчны добрины,
Додѣ да свьршимъ земный пѫть
И да посрѣщнемъ страшный сѫдъ.

8 Сьрдца ни, Боже, освяти
Насъ, слѣпы, въ пѫть-тъ уведи,
Що води вѣрно въ славный Рай
Да смы блажени тамъ безъ край.

СМЪРТЬ-ТА.

120 *Умирающій Христіанинъ.*

(8, 6.)

1 Послѣдньо-то ми слънце е;
Къмъ западъ наближи;
Ето мое-то поприще
Допълни ся почти.
Нек' ангелскый ликъ
Настане бързешкомъ,
На снѣжны крыла да мя занесѫтъ
Къмъ мой-тъ вѣченъ домъ.

2 Какъ радостно да свършѫ азъ
Послѣдній-тъ прѣходъ?
Стоѭ върху Іорданскый брѣгъ;
Дѣ да намѣрѭ бродъ?
Нек' ангелскый ликъ, и пр.

3 Пріятели и друзи, знамъ,
И сродници въ Христа,
Очакуватъ за мене тамъ
Любезни братія.
Нек' ангелскый ликъ, и пр.

4 Тамъ въ славно-то жилище съ тѣхъ
Да видѭ Спаса мой;

Съ кръвь-тѫ си чисти мя отъ грѣхъ;
Побѣдѫ дава Той.
Нек' ангелскый ликъ, и пр.

121 *Помнѣте смьртный часъ.*

(8.)

1 О, какъ сьмь чудно промѣненъ!
Бездушенъ, блѣденъ и студенъ;
Прѣдъ васъ любезни, азъ лѣжѫ:
За жалбы-тѣ ви не брѣжѫ.

2 До вчера бѣхъ съ васъ зaедно
И веселяхъ ся суетно,
А днесь ся вращамъ у пьрсть-тѫ
Поразенъ грозно отъ смьрть-тѫ.

3 Животъ, имотъ и веселба,
Все що желаяхъ въ тѫзь земiѭ,
Любезны милы роднины,
Веч' вси сѫ мя оставили.

4 Недѣйте, мили, веч' плака
Че ся изгубвамъ отъ свѣта.
Отецъ духъ-тъ ми повыка
При себе горѣ въ небеса!

5 Турѣте мя въ студеный гробъ,
За тѣло-то ми земный домъ,
Спокойно, мирно тамъ да спiѭ
До славный-тъ день на Христа.

6 И вы помнѣте смъртный часъ
Какъ скоро иде и къмъ васъ,
Какъ всичко тукъ е суета;
И тамъ сѫдъ-тъ и вѣчность-та.

122 *Смърть-та въ ползѫ.* (8, 6.)

1 Защо горчивы сълзы ный
Да ронимъ съсъ тѫгѫ,
Когато Богъ свои-тѣ си
Привыква съ добринѫ?

2 И да оставятъ скърбный свѣтъ
При себе гы зове,
За да наслѣдуватъ вѣнецъ
Безсмъртенъ на небе?

3 Не е ли полза и смърть-та
За вѣрны-тѣ рабы,
Които посвятили сѫ
Христу животъ-тъ си?

4 Не търсихѫ селеніе
Въ тозь свѣтъ приврѣмененъ,
Но Божіе-то зданіе, —
Домъ нерѫкотворенъ.

5 Тамъ нѣма плачъ, ни выкъ, ни скърбь,
Тамъ нѣма болести;
Сълзы-тѣ ще обърше Богъ
Отъ тѣхны-тѣ очи.

6 Тѣ подвигъ-тъ си свършихѫ,
Съ побѣдѫ за всегда;
Въ почивкѫ-тѫ си влѣзохѫ,
Живѣѭтъ тамъ съ Христа.

7 За то горчивы сьлзы веч'
Не ще да ронимъ ный,
Кога небесный нашъ Отецъ
Зове свои-тѣ си.

8 Но съсъ сьрдце и съсъ душѫ,
Ще отговоримъ ный:
"Твоя-та воля е добра;
Да бѫде вынѫгы."

123 *Побѣда надъ смьрть-тѫ.*

(8, 6.)

1 Туй тѣло нека ослабѣе,
Нек' дойде и смьрть-та,
Душа-та ми съ веселіе
Ще хвъркне къмъ дома.
Тамъ съ радость ще ся прибере
При всичкы-тѣ святцы:
Ще найде тамъ спокойствіе
При Бога Спаса си.

2 Въ надеждѫ-тѫ на той вѣнецъ
Тукъ крьстъ-тъ ще търпѭ;
Скытатель сьмь и бѣжанецъ;
Но въ Бога ся тѣшѫ.

Ще прѣтьрпіѫ годины-тѣ
  На жизненный-тъ срокъ
Доклѣ Спасъ дойде и даде
  На мой-тъ трудъ свьршъкъ.

3 Това що купи Той за мен',
  Ще видіѫ азъ тога,
Рѣкѫ-тѫ на животъ блаженъ
  И Райскы-тѣ дьрвя;
Съборъ-тъ на блажены-тѣ
  Които тамъ стоятъ
И въ бѣло сѫ облѣчени
  И вѣйкы вси държатъ.

4 Що сѫ ми тѣзь страданія,
  Тазь скърбь и тозь укоръ,
Най сетнѣ ако ся явіѫ
  Тамъ въ онзи святъ съборъ?
Тукъ веселъ ли сьмь въ тойзи свѣтъ,
  Или сьмь наскърбенъ,
Едно е ако сьмь прiятъ
  При Бога въ сѫдный день.

ВЪСКРЬСЕНІЕ И СѪДЪ.

124 *Въскрьсеніе.* (8, 6.)

1 Хвалѫ приносямы Отцу
На Господа Христа,
Славимъ величіе-то Му,
Славимъ и милость-тѫ.

2 Отецъ когато Сына си
Повыка отъ гробъ-тъ,
Души-тѣ наши увѣри
Че нѣма да умрѫтъ.

3 Истинѫ наши-тѣ тѣла
Ще умрѫтъ зарадь грѣхъ;
Но който самъ въскрьснѫ пьрвъ
Ще въскрьси и тѣхъ.

4 Нетлѣнно, не сквьрняемо
Наслѣдіе за насъ,
И неповехнуваемо,
Приготви нашій Спасъ.

5 Чрѣзъ Божіѭ-тѫ благодать,
Въ надеждѫ и любовь,
Святи-тѣ тука ся държатъ
И иматъ миръ Христовъ.

6 Ходящъ сега като пришлецъ
Чрѣзъ вѣрѫ, въ онзи день
Ще земе славный-тъ вѣнецъ:
Колко ще е блаженъ!

125 *Сѫдный день.* (8, 7.)

1 Ето страшенъ день настава,
Страшенъ но и прѣблаженъ;
Агнецъ Божій наближава,
Съ ликъ небесенъ окруженъ,
Да посѣти и просвѣти
Тозь міръ толкозь осквьрненъ.

2 Съ трепетъ ангели затрѫбватъ;
Ужасъ хваща всякѫ тварь;
Мьртви вси отъ гробъ излѣзватъ
Да посрѣщнѫтъ Славный Царь,
Всякъ народъ, языкъ и племе,
Тозь Всемірный Господарь.

3 И прѣстолъ ся утвьрждава,
Ахъ, начина страшный сѫдъ!
Виждте какъ ся тамъ открыва
Всякой правъ и грѣшенъ пѫть;
И по правдѫ все прѣсѫжда
Жалостивый нашъ Господь.

4 Всякой грѣшникъ ся осѫжда
Горко въ огнь негасимъ;
Съ проклѣтіѭ ся испѫжда
Въ долъ на писъкъ нестърпимъ,
Да прѣбѫдва, да прѣбѫдва
Вѣчно въ мракъ непристѫпимъ.

5 А оправданы-тѣ съ вѣрѫ,
И умрѣлы-тѣ въ Христа
Царь на правдѫ призовава
Съ вѣчнѫ радость въ небеса,
Аллилуіа, Аллилуіа!
Да въспѣватъ тамъ всегда.

126 *Послѣ що?* (Особ.)

1 Дошелъ сьмь на свѣтъ-тъ;
Намѣрвамъ ся на пѫть;
Мои-тѣ дни лѣтятъ.
Отива тозь животъ;
А послѣ що?

2 Избирамъ си сега
Занятіе, работѫ.
Залитамъ трудіѭ ся; —
Ту полза, ту щета; —
А послѣ що?

3 Успѣхъ и добрины
Получувамъ, или
Нещастіе, злины,
Горкы и мрачны дни; —
А послѣ що?

4 На здравіе дни-тѣ
Ще минѫтъ, знамъ добрѣ;
Часъ-тъ ще донесе
Болѣзнь и трудове;
А послѣ що?

5 Увы! страшенъ урокъ!
На врѣме-то свършъкъ;
Прѣспча сѫдникъ строгъ
Спасителный-тъ срокъ; —
А послѣ що?

6 Когато трѫбный гласъ
Ся чуе, ахъ! тогазь
Прѣдъ мой-тъ славенъ Спасъ
Ще бѫдѫ сѫденъ азъ; —
А послѣ що?

7 Кой може туй каза?
Единъ до небеса
Възлѣзува, кога
Другъ въ пькълъ слѣзува; —
А послѣ що?

НЕБЕ-ТО.

127 *Небе-то.* (8. Особ.)

1 Говоримъ за свѣтлѫ странѫ,
И колко пріятно е намъ
Да мыслимъ онѫзи земѭ;
Какво ли ще е да смы тамъ?

2 Отъ напасть и грыжѫ и скърбь
Свободенъ е горній-тъ Храмъ,
Свободенъ отъ грѣхъ и отъ смьрть:
Какво ли ще е да смы тамъ?

2 Тамъ Агнецъ-тъ сѣднѫлъ е веч',
Ходатай всемилостивъ намъ;
Чрѣзъ вѣрѫ го видимъ далечь;
Какво ли ще е да смы тамъ?

4 О Боже, всегда за небе
Дай свято желаніе намъ;
И скоро чрѣзъ опытъ добрѣ
Ще знаемъ що е да смы тамъ.

128 *Небесно жилище.* (8.)

1 Въ блаженѫ-тѫ онѫзь земѭ
Святи-тѣ вѣчно царуватъ.
Тамъ всичкы веч' безсмьртни сѫ,
И съсъ Христа ся веселятъ.

2 Тамъ нѣма зима, нѣма нощь,
Но вѣченъ день, и все весна;
Жива вода, плодъ на животъ,
Неувядаемы цвѣтя.

3 Тамъ нѣма грѣхъ, нито порокъ
Но мирны, святы веселбы;
Смърть-та е тѣсный-тъ потокъ,
И насъ сега отъ тѣхъ дѣли.

4 Но бавятъ ся страшливи-тѣ,
Когато дойдѫтъ при брѣгъ-тъ;
И съ трепетъ гледатъ волны-тѣ
И да прѣминѫтъ ся боятъ.

5 Дано отъ насъ ся отстранятъ
Мрачны-тѣ тѣзь сумнѣнія,
Очи-тѣ ни да различатъ
Ясно небеснѫ-тѫ земѭ.

6 Както Моисей върху Фазгѫ;
Видѣ земѭ-тѫ и умрѣ,
И ный да видѣхмы така
Желано-то наслѣдіе:

7 Тогазь на наши-тѣ души
Не бы можали страхъ зада
Нито Іордански-тѣ волны,
Ни смъртна-та мрачна рѣка.

129 *Покой за трудникъ-тъ.*

(8, 7.)

1 Христіане, ето има
Слава и покой за насъ:
Чуйте Господь нашъ що дума,
"Ще приготвѭ мѣсто азъ."
Тамъ покой за вѣрный трудникъ
Тамъ покой за насъ.
Ей, оттатъкъ Іордана,
Въ Ханаански-тѣ полета,
При водѫ-тѫ на живота,
Има намъ покой.

2 Намъ приготвува обитель:
Тя ще вѣчно да стои;
Тамъ любезный нашъ Спаситель
Ще живѣе, тамъ и ный.
Тамъ покой, и пр.

3 Трудъ и болесть, скърбь и жалость,
Нѣма тамъ да ся внесе,
А небесна-та ни радость
Бесконечна ще да е.
Тамъ покой, и пр.

4 Всякой врагъ надвитъ ще бѫде;
Ще умре смьрть-та въ конецъ;
Тамъ Христосъ ще да възложи
На главѫ-тѫ ни вѣнецъ.
Тамъ покой, и пр.

5 Пѫтеходци към небе-то,
Пѣйте съсъ тържественъ гласъ;
Златны-тѣ врата Сіонскы
Сѫ отворены за васъ.
Тамъ покой, и пр.

130 *Хубавый домъ.* (Особ.)

1 Има хубавъ домъ за теб', брате,
Ей, хубавъ домъ за теб',
Въ онѫзъ земіѭ на радость-тѫ,
Тамъ, брате, е домъ за теб'.

2 Има хубавъ покой за теб', брате,
Покой, покой за теб',
Въ обители приготвены,
Тамъ, брате, покой за теб'.

3 Има хубавъ вѣнецъ за теб', брате,
Вѣнецъ, вѣнецъ за теб',
Подиръ бой-тъ и подвигъ-тъ
Спасъ твой ще дадѐ на теб'.

4 Има хубавъ хытонъ за теб', брате,
Хытонъ, хытонъ за теб';
Виссонъ е, бѣлъ, и чистъ и цѣлъ,
Одѣжда свѣтла за теб'.

5 Да ли търсишь ты онай домъ, брате,
Прѣславный домъ Христовъ,
Въ онѫзъ земіѭ на радость-тѫ,
Тамъ дѣто е все любовь?

131 *Нашій пѫть е къмъ дома.*

(Особ.)

1 Домъ бащинъ е небе-то намъ;
Нашій пѫть е къмъ дома;
Прѣдшедшы-тѣ ще стигнемъ тамъ,
Нашій пѫть е къмъ дома.
Колко пріятенъ онзи часъ,
Кога ще видимъ нашъ-тъ Спасъ,
И чуемъ сладкый неговъ гласъ!
Нашій пѫть е къмъ дома.

2 Тихъ е и миренъ онзи брѣгъ;
Нашій пѫть е къмъ дома.
Не може тамъ да влѣзе врагъ,
Нашій пѫть е къмъ дома.
И пѫтникъ тука уморенъ
Ще има тамъ миръ съвършенъ;
Ще е отъ страхъ и смърть спасенъ.
Нашій пѫть е къмъ дома.

3 Отивамы си: Боже, дай!
Нашій пѫть е къмъ дома.
Дай намъ жилище въ твой-тъ рай;
Нашій пѫть е къмъ дома.
Тѣло-то ни и да умре,
Домъ вѣченъ ще ни ся даде;
Смърть-та отваря намъ небе.
Нашій пѫть е къмъ дома.

132 *Прѣдъ Божій-тъ прѣстолъ.*

(8, 6.)

1 Прѣдъ Божій-тъ прѣстолъ стоятъ
Бесчисленъ полкъ дѣца,
Свободны вече отъ грѣхъ-тъ
Тѣ съ веселы сърдца
Пѣѭтъ: Слава, слава,
Слава Аллилуіа!

2 Подъ този свѣтлый-тъ покровъ
На чисто-то небе,
Дѣт' всичко е миръ и любовь,
Дѣца какъ сѫ дошле?
Пѣѭтъ: Слава и пр.

3 Своѭ-тѫ кръвь Спаситель нашъ
За всичца ны пролѣ
За да омые грѣхъ отъ насъ:
Въ тѫзь кръвь омыти, тѣ
Пѣѭтъ: Слава и пр.

4 Тѣ Спасовѫ-тѫ благодать
Желахѫ отъ сърдце;
За туй сега, на онзи свѣтъ,
Прѣдъ Негово лице
Пѣѭтъ: Слава, и пр.

133 *Тамъ нѣма скърбь.* (6, 6, 8, 6.)

1 Запѣй ми за небе,
Когато ще умрѫ,
Съсъ пѣснь на въсхыщеніе,
Азъ горѣ да лѣтіѭ.
Тамъ вече нѣма скърбь,
Тамъ вече нѣма скърбь,
Но миръ и радость и любовь.
Тамъ вече нѣма скърбь.

2 Да капе потъ студенъ
Отъ блѣдо ми чело;
Пакъ да ся чуе гласъ блаженъ,
Пѣйте тържественно.
Тамъ вече нѣма скърбь, и пр.

3 Любезни, гледайте
На смьртный-тъ ми часъ,
Въ лице-то ми да видите
Небеснѫ тихѫ сласть.
Тамъ вече нѣма скърбь, и пр.

4 Въ уши-тѣ ми тога
Пѣснь да ся отзове,
Като отидѫ отъ земіѭ,
И взидѫ на небе.
Тамъ вече нѣма скърбь, и пр.

5 Когато турите
У гробъ тѣло-то ми,
За ново обиталище
Пѣйте, пріятели!
Тамъ вече нѣма скърбь, и пр.

134 *Всегда при Господа.*
(6, 6, 8, 6.)

1 Всегда при Господа,
Аминь, така да е!
Обрича намъ безсмъртность-тѫ,
Животъ за мъртвы-тѣ.

2 Тукъ въ тѣло-то запрѣнъ,
Пѫтувамъ по свѣта,
А наближавамъ всякой день,
По близъ до Господа.

3 Тамъ бащинъ-тъ ми градъ
Іерусалимъ святый
Прѣдставя ся на мой-тъ гледъ
Съ прѣкрасны-тѣ стѣны.

4 Душа-та ми гори
Сега отъ ревность-тѫ
Да стигнѫ тамо да сѣдіѫ
Всегда при Господа.

5 Кога сьмь позволенъ
Да свършѫ тойзи пѫть,
Чрѣзъ смърть ще сьмь отъ смърть спасенъ
Въ безсмъртный-тъ животъ.

6 И прѣдъ прѣстолъ-тъ тамъ
Ще вѣчно да стоіѫ,
Въ небесный-тъ си вѣченъ домъ,
Всегда при Господа.

СЛАВОСЛОВІЯ.

135 (8.)

Хвалѣте горѣ въ небеса,
Небесны силы, вы Отца;
Хвалѣте Сына съ Духъ Святый,
Единосѫщнѫ Троицѫ.

136

Отче, Сыне, Святый Душе,
Сый Единъ во три лица,
Господь Богъ единосѫщный,
Прѣсвятая Троица;
Тебе славимъ,
Тебе славимъ,
Вездѣсѫщный Іеова.

137

На Бога Отца
И на Сына Христа
И на Духа Святаго хвалы,
И славѫ и честь
Да въздавамы днесь,
Человѣци и ангели вси.

138 (8, 6.)

Источника на все добро
Да хвалятъ вси Отца
И Сына съ Духа наедно,
Прѣсвятѫ Троицѫ.

139 (8, 7.)

Хвалимъ ный единодушно
Вси Отца небеснаго,
Сына и Святаго Духа,
Хвалимъ Бога едного.

140 (7, 6.)

О вы небесны силы,
И земни жители
Хвалѣте и славѣте
Създателя на вси.
Отца, Сына и Духа
Хвалѣте радостно,
Троицѫ-тѫ прѣсвятѫ,
А Бога едного.

ТАБЛИЦА НА ПѢСНИ-ТѢ

ПО АЗБУКѪ.

